

நோன்சுட்டர்

பங்குனி

2014

ஸந்நதி
முருகா

வெளியீடு:

ஸந்நதியான் ஆச்சிரம சௌல கலை பண்பாட்டுப் பேரவை

ஸ்ரீ சௌல்வச்சந்நிதி ஞலை முகப்புத் தோற்றும்

கறவிவாதி

பொருள் :

நலக்குரியார் யாரெனில் நாமநீர் வைப்பில்
பிறர்க்குறியாள் தோள்தோயா தார்.

கடல் கூழ்ந்த உலகில் எல்லா நன்மைகளும் பொருந்தி
வாழ்கின்றவரென்பவர் பிறனோருவனுக்குரியவனுடைய
தோகைச் சேராதவர். (149)

பொருள் :

ஓரன்வகுரயான் அல்ல செயினும் பிறன்வகுரயாள்
பெண்மை நயவாமை நன்று.

ஓருவன் தான் செய்யவேண்டிய அறங்களைச் செய்யாத
வனாகித் தவறுக்களைச் செய்பவனாயினும் அவன் பிறன்
மனனவியை விரும்பானாயின் அது அவனுக்கு எல்லா
நன்மைகளையும் தரும். (150)

நந்திந்தகவை

மறப்பேனோ குருநாதன் தன்னை

முத்தி நஸ்துமே

குறள் வெண்செந்துறை

முற்று முணர்ந்தவ ரில்லை முழுதும்
பெற்றோ மென்று பெருமை கொள்ளலை

46

சிற்றும் பலவன் திருந்து சேவடி
பெற்றவர் உலகிற் பிறந்த தில்லை

47

சற்றுஞ் சந்தேகங் கொள்ளலை சாட்சிநீ
முற்று மதன்விளை யாட்டென முன்னுதி

48

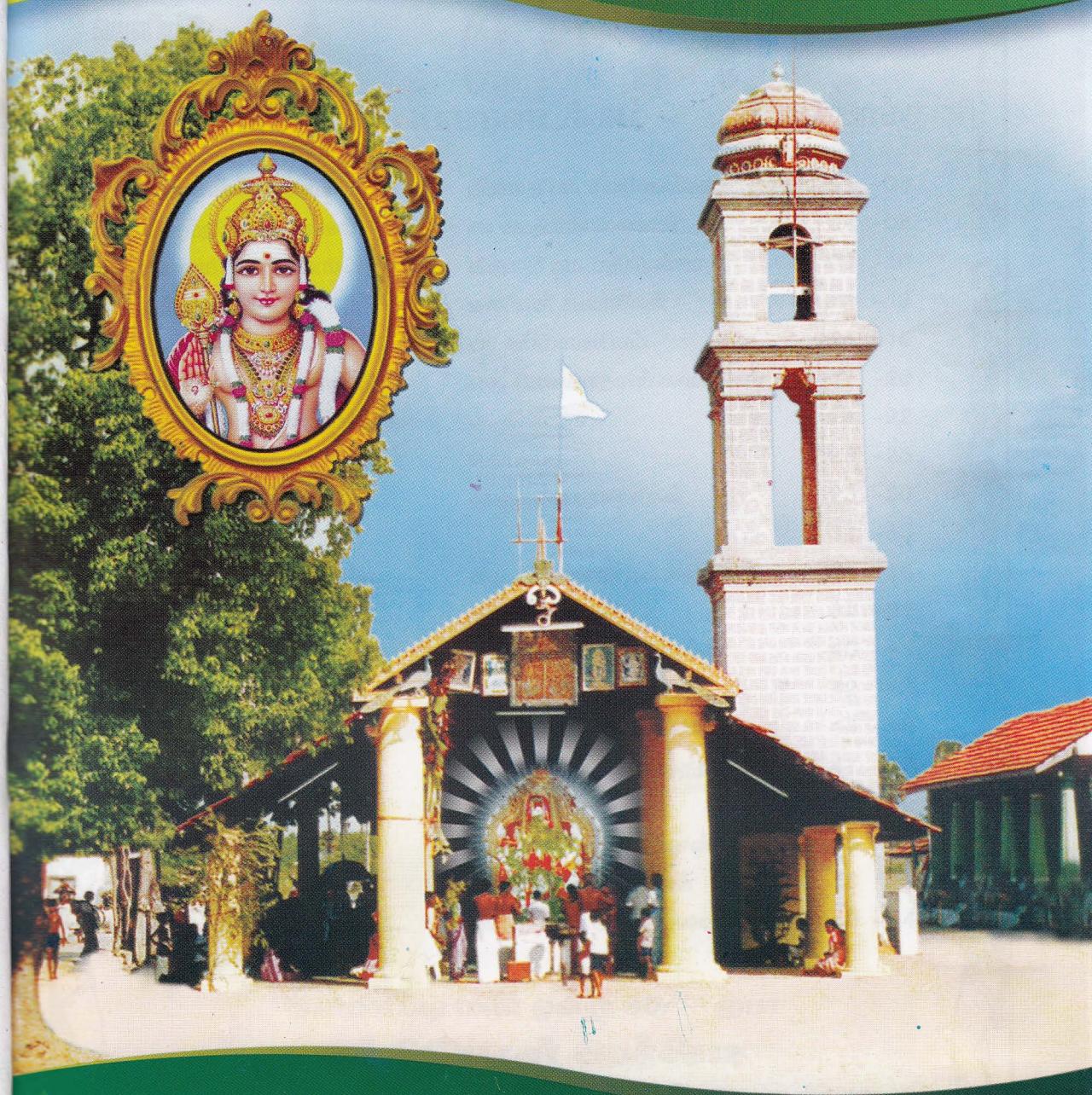
என்செயல் யாதொன்று மில்லை யாவும்
உன்செய வென்றே யுணர்ந்தேன் யானே

49

முன்செய்த தீவிளை முற்றும் வெந்தன
பின்செயும் தீவிளை பிறவா வெனக்கே

50

நோன்ச்சுடர்

வெளியீடு:

சந்தியான் ஆச்சிரம சைவ கலைபண்பாட்டுப் பேரவை

தூய்ச்சிரம்

வெளியீடு - 2

சுடர் - 195

2014

பொருளாடக்கம்

பங்குகளி

நாம சங்கீதத்தினம்	திருமதி பா. சிவனேஸ்வரி	01 - 03
போற்றுத் திருவகவல்	ச. அருளம்பலவனார்	04 - 08
நலையல்லாத மாய...	திருமதி நா. சந்திரலீலா	09 - 10
கந்தரநுபூதி	வாரியார் சுவாமிகள்	11 - 13
குறும்புக் குழந்தைகள்	அ. சுப்பிரமணியம்	14 - 16
வட நெந்திய தல யாத்திரை	செ. மோகனதாஸ் சுவாமிகள்	17 - 20
ஒலக்கியறும் ஆண்மீகமும்	சு. சுவராசா	21 - 22
ஸ்ரீ ராமன் நினைவுவைகள்	தொகுப்பு	23 - 25
தாய்மையும் சைவமும்	முருகவே புரநாதன்	26 - 30
சிறுவர் கதைகள்	-	31 - 33
சைவத் திருக்கோயிற்...	கா. கைலாசநாதக்குருக்கள்	34 - 36
ஆண்மீக பலங்கொண்ட...	நா. நல்லதம்பி	37 - 39
நந்திய அன்னபென்	சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்	40 - 41
யங்கள் தரும் பதிவுகள்	-	42 - 43
நக்கீரும் திருமூருகாற்றுப்...	திருமதி ச. சுரோஜினிதேவி	44 - 46
திருவருட்பயன்	முனைவர் ஆ. ஆனந்தராசன்	47 - 50
சைவ சமய விளாவிடை	ஆறுமுகநாவாவர்	51 - 52
கண்போம் கதீகாமம்	கவிஞர் அன்னதாசன்	53 - 55
ஸ்ரீ கருட புராணம்	ரோ. செல்வவூதேவல்	56 - 59
தமிழகத் திருக்கோயில்...	வல்வையுர் அப்பாண்ணா	60 - 64

அன்பளிப்பு: மலர் ஓன்று 30/- ரூபா

சந்நிதியான் ஆச்சிரம

சைவ கலை பண்பாட்டுப் போலை

தொலைபேசி லைக்கம்: 021 321 9599, 021 226 3406

அச்சகம்: சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்

நான்ச்கடர் ஷாச் ராத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை:-

மாசிமாத ஞானச்கடர் மலருக்கான வெளியீட்டுரையை திருமதி புனிதவதி சண்முகலிங்கம் (இளை. ஆசிரியர்) அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள்.

அவர் தனது ஆரம்ப உரையில் ஞானச்கடர் மலரை வெளியிட்டு வைப்பதில் நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன் என்று கூறினார். தொடர்ந்து கூறுகையில், சந்திதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவையினால் வெளியிடப்பட்டு வரும் ஞானச்கடர் மலரின் வளர்ச்சியை நாம் நோக்கவேண்டும். ஆரம்பகாலத்தில் 250 பிரதிகளுடன் வெளிவரத் தொடங்கிய ஞானச்கடர் மலர் படிப்படியாக வளர்ச்சிகளைக் கூறி இரண்டாயிரம் பிரதிகள் மாதாந்தம் வெளியிடப்பட்டு வருகின்றது என்பது யாராலும் இயலாத காரியம் என்று சபையில் இருந்த அடியார்களுக்குக் கூறித் தனது வெளியீட்டுரையை இனிதே நிறைவு செய்தார்.

மதிப்பீட்டுரை:-

194ஆவது ஞானச்கடர் மலருக்கான மதிப்பீட்டுரையை திருமதி நாச்சியார் செல்வநாயகம் (முதுநிலை விரிவுரையாளர்) அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள்.

அவர் தனது ஆரம்ப உரையில் சந்திதியான் ஆச்சிரமம் பல்வேறு பணிகளை ஆற்றிவருகின்றது. அதிலும் மேலான பணி ஞானச்கடர் என்னும் ஞானப் பணியைச் செய்கிறது. எமது வாழ்வினுடைய அறிவை, முடிவை ஆற்றும் அருள்வளத்தைக் கொண்டதுதான் ஞானச்கடர் என்று கூறினார்.

அடுத்து அவர் தனது உரையில், ஞானச்கடர் மலரானது ஞானத்தைக் காட்டி, எம்மை ஆற்றுப்படுத்தும். வழிப்படுத்தும் ஆற்றல் கொண்டது. நாம் சைவர் (0) ஆக வாழாமல் சைவன் ஆக வாழவேண்டும் என்று எடுத்துரைத்தார்.

மேலும் ஞானச்கடர் மலரில் உள்ளடங்கிய ஆக்கங்களை மிக ஆழமாகவும், சிறப்பாகவும் எடுத்துரைத்தார். இச்கடரானது மேலும் மேலும் கொழுந்துவிட்டு ஒளிவது போல வளரவேண்டும் என்று கூறித் தனது மதிப்பீட்டுரையை இனிதே நிறைவு செய்தார்.

சுட்டாத்ராமதகவல்

ஏழ்மை ஒரு மனிதனை வெற்றியாளனாக்குவதற்குத் தேவையான பலத்தை அளிக்கின்றது. நம் ஒவ்வொருவருக்கும் பிறக்கும் குழல், வளரும் குழல், வாழும் குழல் ஆகிய மூன்றுமே நண்பர்களாகவோ, எதிரிகளாகவோ அமைகின்றன. செல்வ வாழ்வை நாம் நண்பராகவும், ஏழ்மை வாழ்வை முக்கிய விரோதியாகவும் நினைத்து வாழத் தலைப்படுகின்றோம். செல்வ நிலையில் வாழ்பவர்கள் எல்லா வசதிகளுடன் இருப்பதால் அவர்களுக்கு வருகின்ற சிறுசிறு பிரச்சினைகளைக்கூட தனித்து எதிர்கொள்ளமுடியாமல் வாழ்வினில் சோங்குது போகின்றார்கள். ஏழ்மையில் பிறந்து நேர்மையுடன் வாழ்பவர்கள் தமக்கு வருகின்ற இடர்பாடுகளை உள்வாங்கி அவற்றினின்றும் மீண்டு வெற்றியாளர்களாக மாறி விடுகின்றார்கள்.

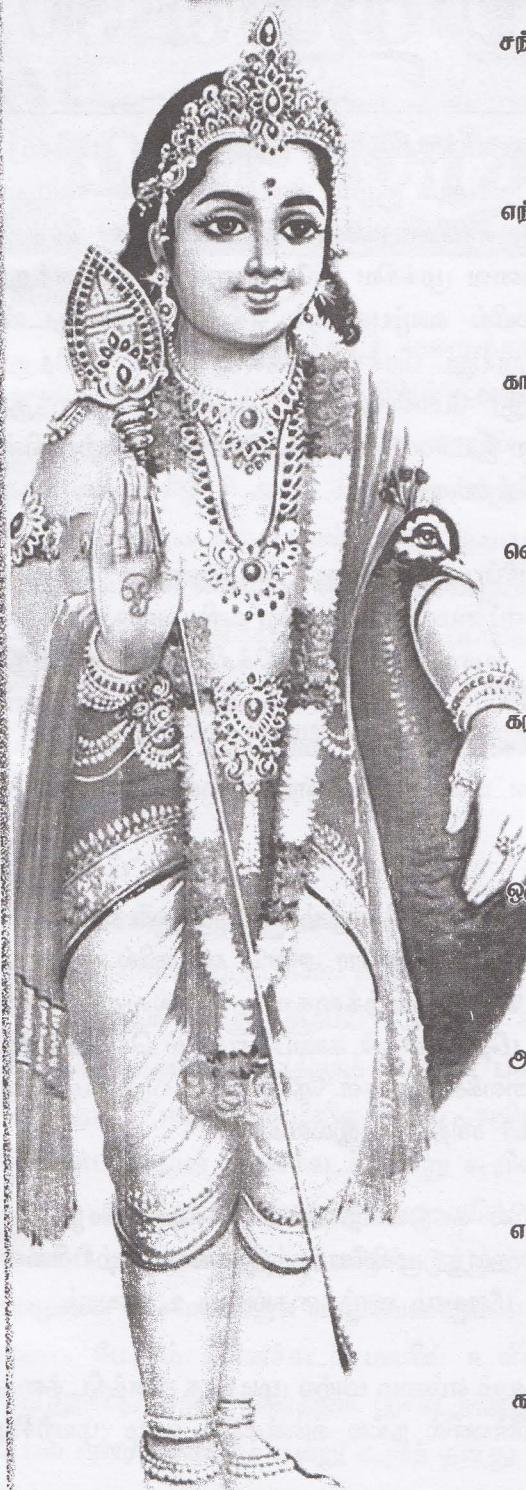
இன்றைய காலத்தில் செல்வச் செழிப்புடன் எப்படி வாழ்ந்தாலும், அப்படி வாழ்பவரை பெரிதாக மதித்தும், நேர்மையாக ஏழ்மையில் வாடுகின்ற வறியவரை வாழ்வில் தோல்வி அடைந்தவர்கள்போல எண்ணி எடைபோட்டு மதிக்கிறோம் அல்லது மிதிக்கிறோம். எமக்கு வருகின்ற செல்வச் செழிப்பு நமது சுற்றத்தையும், உற்றார் உறவினர்களையும், ஏன் தாய் தந்தையைக்கூட விரட்டி அடிக்கும். தரமற்ற புதிய நண்பர்களைச் சேர்க்கும். இத்தகைய செயற்பாட்டின்மூலம் உயர்ந்த நிலையில் இருக்கும் நாம் தாழ்ந்த நிலையை அடைகின்றோம்.

வறுமையோ வளமான வாழ்வோ எதுவாக இருந்தாலும் எவ்வராருவர் எந்தவிதச் சூழலையும் தனக்கு சாதகமாக மாற்றி எதிர்கொள்கின்றாரோ அவரே வாழ்வில் சாதனை படைக்கின்றார். வறுமையை வெல்வது வேறு, வாழ்க்கையை வெல்வது வேறு நேர்மையற்ற முறையில் செல்வச் செழிப்பில் மிதப்பவர்கள் காலப்போக்கில் செல்வத்தை இழுந்து, மானத்தை இழுந்து, வாழ்வைத் தொலைக்கின்றார்கள். நேர்மையாக வறுமையுடன் வாழ்ந்த எவரும் வாழ்வைத் தொலைத்தாகச் சரித்திரம் இல்லை.

சந்தர்ப்ப வசத்தால் ஏழ்மை நிலையில் வாடுகின்றவர்கள் செல்வச் செழிப்பில் வாழ்பவர்களைப் பார்த்து மனக்கிலேசுமறாமல் தனது முன்னேற்றத்திற்கான முயற்சியினை மேற்கொண்டு வந்தாலே வறுமையினின்றும் மீலாம் வாழ்க்கையிலும் உயரலாம்.

எமது நிலையை அறிந்து எந்தச் சூழலும் எம்மை மாற்ற முடியாத மனத்திடத்தை நமக்கு அளிக்க இறைவனை வேண்டி மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ முயற்சிப் போமாக.

சந்திரியாவின் திருவாடு வாழகு

சந்திரிக் கந்தனை சன்முக நாதனை

வந்தனை செய்மனமே - அவன்

மஸ்ரை தொழு தினமே

எந்திதி வேண்மனும் சந்திரி யாகனவேண்மல்

யாவையும் பெற்றிடலாம் - அவனை

என்றென்றும் என்னிதி தொழலாம்

கார்த்திகையில் கார்த்திகைநாள் கந்தனைத் தொழுதீதினால்

நேர்த்தியா யெல்லாம் பெறலாம் - நாங்கள்

நினைத்தன யாவுந் தருவான்

வெள்ளிநாள் விரதத்தை வேண்மலை ஒட்டுதோறும்

புள்ளிமலையைக் கும்பிட்டால் - நாங்கள்

போதுமென்ற மனத்தில் ஓழலாம்

கந்தசவ்மி விரதத்தை கட்டாயமாக நோற்றால்

மைந்தர்களைப் பெற்று வாழலாம் - மனத்தில்

மகிழ்ச்சி பொங்க வீர்ரிஞ்சுக்கலாம்

ஓழுக்க முடடயவர்கள் வழுத்திச் சந்திரியானை

உள்ளத்தில் வைத்துப் பூசித்தால் - அவன்

விழுப்பமாய் வாழ்வில் மகிழலாம்

அன்னக்கந் தனன்றுலகோர் சந்திரிக் கந்தன்தனை

இளையம் நோக்கித் தொழுவார் - தொழுவோரை

மன்னவ ராக்கி விடுவான் அவன்

எங்கே சென்றிருந்தாலும் அங்கே அவனைக் கைவின்

தங்காமல் சென்றே ஏனென்பான் - அவர்கள்

இதயத்தை மஸ்ரை செய்வான்

கந்தனை ஏந்தநாளும் வந்தனை செய்தவர்கள்

சிந்தத சிறக்க வாழ்வார் - அவரை

கருதனையால் வாழ வைப்பான்.

பீங்குணிமாத சிறப்புப்பிரக்ட் பெறுவோர் விபரம்

R. கிருஸ்ணசிவம்

(அவஸ்திரேலியா)

இ. சங்கரலிங்கம்

(அம்மன் பல்பொருள் வாணிபம், ஊரெழு கிழக்கு)

இராமசாமி திருச்செல்வம்

(தலைவர், பர்வபத்தினி அம்பாள் தேவஸ்தானம்)

அ. வரதராசா

(வரியப்புலம் வீதி, சுண்ணாகம்)

வே. நடராசா

(தும்பளை மேற்கு)

சி. கிருஷ்ணபிள்ளை J.P.

(ஆவரங்கால்)

பொதுமுகாமையாளர்

(வலி. கிழக்கு வடபகுதி ப.நோ.கூ. சங்கம், அச்சவேலி)

பொதுமுகாமையாளர்

(பனை, தென்னை வள அபிவிருத்தி கூ. சங்கம், அச்சவேலி)

சி. குமாரலிங்கம்

(இளைப்பாறிய வங்கியாளர், யாழ்ப்பாணம்)

செ.க. செல்வநாயகம்

(செல்வா ஸ்ரோர்ஸ், ஆவரங்கால்)

சோமசுந்தரம் செல்வக்குமார்

(சண்சில்க் றைக்கிளின் சென்றர், G.P.S. ரோட், கல்வியங்காடு)

கி. இராஜதுரை அதிபர்

(சிதம்பராக்கல்லூரி, வல்வெட்டித்துறை)

ஐ. ஜெயப்பிரகாஸ்

(ஆறுமுகம் சிற்பாலயம், திருநெல்வேலி)

சி. கணபதிப்பிள்ளை (தலைவர்)

(பிரதேச உறுப்பினர், கரவெட்டி)

கு. செல்வரெத்தினம்

(நிக்ஷீலன் பல்பொருள் வாணிபம், அச்சுவேலி)

வை. துரைராசா

(ஒஸ்காவீதி, உரும்பராய் தெற்கு)

S. விமலராசா

(தேவாலயவீதி, சங்கானை)

M.B. முருகதாஸ் (கல்யாணி)

(வல்வெட்டித்துறை)

சி. வல்லிபுரம்

(தும்பளை, பருத்தித்துறை)

சபா இரத்தினசிங்கம் J.P.

(சபா ஹெட்ரஸ், அச்சுவேலி)

V. பரமானந்தம்

(கொள்வனவு உத்தியோகத்தர், பருத்தித்துறை ப.நோ.கூ. சங்கம்)

K. கேதீஸ்வரநாதன்

(புன்னாலைக்கட்டுவன் தெற்கு)

ச. மகேஸ்வரன்

(மாரியம்மன் மோட்டோர்ஸ், கோப்பாய்)

தம்பிப்பிள்ளை குணரட்ணம்

(சிறுப்பிட்டி வடக்கு, நீாவேலி)

S. திருவாஞ்சீஸ்வரன்

(V.S.K. மானிப்பாய்)

த. விவேகானந்தராசா

(டச்ரோட், சித்தங்கேணி)

இ. புஸ்பநாதன்

(S.R.P. ஸ்ரோர்ஸ், சங்கானை)

அ. கோணேஸ்கரன்

(தில்லையம்பதி, கோண்டாவில்)

சி. அழகேசன்

(வட்டுவினி அம்மன் கோவிலடி, இணுவில்)

க. தர்மநாயகம்

(மஞ்சத்தடி, இணுவில்)

செ. குரியகுமார்

(இன்பர்சிடடி)

உரிமையாளர்

(கண்ணாடி களஞ்சியம், நெல்லியடி)

இ. வீரசிங்கக்குருக்கள்

(கெருடாவில் தெற்கு, தொண்டைமானாறு)

அதிபர்

(கம்பர்மலை அ.த.க. பாடசாலை)

அதிபர்

(உடுப்பிடடி அமெரிக்க மிஷன் கல்லூரி)

திருமதி சி. தருமலிங்கம்

(இமையாணன், உடுப்பிடடி)

ஆனந்தராசா சீதா

(ஆதிகோவிலடி, வல்வெட்டித்துறை)

கி. அருள்நாதர்

(பாலாவி தெரு, பொலிகண்டி)

V. மாணிக்கராசா

(வறாத்துப்பளை, பருத்தித்துறை)

கந்தையா காசிராசா

(குப்பிளான் தெற்கு)

மார்க்கண்டு முத்துப்பிள்ளை

(அத்தியடி, யாழ்ப்பாணம்)

திருமதி V. கெளரி

(கோயில் வீதி, நல்லூர்)

லதா சண்முகவிங்கம்

(திருமகள் வீதி, அரியாலை)

ஐ. காளிங்கந்தனம்

(கொக்குவில்)

பா. சிவதர்ஷினி

(கலையகம், அல்வாய்)

க. ஜெயபாலகணேசன்

(சிறுப்பிட்டி தெற்கு)

Dr. அ. செந்தில்குமரன்

(பல் வைத்திய நிபுணர், ஆதார வைத்தியசாலை, மந்திகை)

இ. பாஸ்கரன்

(நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்)

த. சிவானந்தன்

(சண்டிலிப்பாய் வடக்கு)

சி. பத்மகுமார்

(இணுவில் தெற்கு)

இ. இந்திரசேகரன்

(மாசியப்புலம் வீதி, ஏழாலை)

பா. சுதாகரன்

(கற்பகப் பிள்ளையார் ஸ்ரோர்ஸ், உரும்பராய்)

வ. கெங்கநாதன்

(நீர்வேலி)

P. நடராசா

(கல்லடி ஒழுங்கை, சாவகச்சேரி)

சி. சிவகுமார்

(ஆவரங்கால்)

S. முரளிதரன்

(அச்சுவேலி)

V. கருணாகரன்

(சங்கானை)

வி. யோகேஸ்வரி

(ஜெயனார் வீதி, பருத்தித்துறை)

சண்முகம் தனலட்சுமி

(கரணவாய்)

வ. இரத்தினசிங்கம்

(கம்பர்மலை)

நாம சங்கீர்த்தனம்

-தீருமதி சீவனேஸ்வரி பாலகீருஷணன் அவர்கள் -

இசைமூலம் இறைவன் அருளைப் பெறலாம். “கானப்பிரியன்”, “நாதப்பிரமம்” என்றெல்லாம் இறைவன் போற்றப்படுகிறார். “ஓசை, ஓலியெலாம் ஆனாய்” என்கிறார் அப்பர் சுவாமிகள். அபிஷேகம், ஆராதனை, அர்ச்சனைமூலம் ஆண்டவன் அருளைப் பெறுவதைவிட இசைமூலமும், அவன் நாமங்களைப் பாடுவதன் மூலமும் இறையருளை இலகுவில் பெற்று விடலாம். இராவணன் சாமகீதம் பாடி தன் இசைப் புலமைமூலம் இறைவனின் இரக்கத்திற்கு ஆளான தூடன், வரங்கள் பலவும் பெற்றான். “அர்ச்சனை பாட்டோகும்” என்பதற்கிணங்க தீருமுறைகளைக் காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி ஒதுவதால் மனக்குமுறைகள் ஓய்ந்து ஆனந்தமும், அமைதியும் ஏற்படும். நாம் இடையறாது அன்போடும் ஈசுவர சிந்தையோடும் இருந்தால் அதுவே பக்தி. “பக்தி பண்ணினால் முத்தி பெறலாம்”. இறைவனுக்கும், நமக்கும் பேதமில்லை என்ற பரம ஞானத்தை அடைந்து, சம்சாரச் சூழலிலிருந்து தப்புவதே பக்தி யின் ஸ்த்ரியம். ஜீவாத்மா, பரமாத்மாவுடன் தொடர்பு கொள்வதற்கு ஒரு பெரிய உபாயமாக நாம பஜனை தொன்றுதொட்டு அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகிறது. பக்தி மார்க்கத்தில் இன்றியமையாத அங்கங்கள் பஜனையும், நாம சங்கீத்தனமுமாகும். இறைவனை நேரில் காணவேண்டி, மனிதன் கடைப்பிடிக்கும் சாதனைகள் நாம ஜெபம், சங்கீத்தனம் ஆகிய பஜனையே. பகவத் நாமாங்களை வீதி வீதியாகச் சென்று பாடுவது நகர சங்கீத்தனம் என்பதும். விஷேசமாக மார்கழி மாதத்தில் தினந்தோறும் அதிகாலையில் வீதிப்பஜனை செய்து, பகவான் நாமங்களைப் பாடுவது முக்கியமானதாகும். பகவானுக்குரிய அத்தனை சக்திகளும் அவர் நாமங்களுக்குண்டு. புண்ணிய புருஷங்களின் புனித கீதங்களைப் பாடுவதால் பாவம் விலகி, புண்ணியம் கைக்கூடுகிறது. எந்தச் சிரமமான சாதனையும் செய்யச் சக்தியும் சௌகரியமும் இல்லாத இக்கலிகாலத்தில் நாம சங்கீத்தனம் தான் மோட்ச உபாயம்.

பகவானை வசப்படுத்த நாம சங்கீத்தனம் சுலபமான, எளிமையான, இனிமையான சாதனம். நாம சங்கீத்தனம் பாடுவதால் பணம் வரும், பக்தி வரும், அன்பு வரும், ஆரோக்கியம் வரும், ஆனந்தம் வரும், ஞானம் வரும், மோட்சம் வரும். இறைவனின் நாமத்தை ஜெபிப்பதற்கு எந்தக் குருவும், தீட்சையும் தேவையில்லை. குழந்தை தன் தாயை அழைப்பது போல நாமும் உள்ளனப்போடு இறைவனின் தீருநாமத்தைச் சொல்லி அழைக்கலாம். நாம சங்கீத்தனத்திற்கு பகவான் வசப்படுவார். நாம சங்கீத்தனத்தில் பகவான் மயங்கி பக்தருக்கு தந்தையாய், தாயாய், குருவாய், ஏன் வேலைக்காரனாய்க்கூட

நண்பர்களுக்கெல்லாம் நல்ல நண்பன் ஒரு நல்ல புத்தகம்.

வருவான். தன் அடியார்களுக்கு கால்கை பிடித்துவிட்டு, உடுப்புத்தோய்த்து, சவரம் பண்ணி, செருப்புத் தைத்து, மாவரைத்து, பானை செய்து வீட்டு வேலைகளைல்லாம் செய்து வேலைக்காரனாக சேவை செய்துள்ளான் பாண்டுரங்கன்.

மீராபாய் என்ற பக்தை மீரா கிரிதர கோபாலனை பஜனைசெய்து பிரேம பக்தி யினால் துவாரகைக் கிருஷ்ணனோடு ஜக்கிய மாணார். குடிக் கொடுத்த சுடர்க்கொடி பகவானோடு அன்பு புண்டு, அவனையே மணவாளனாக அடையவேண்டுமென்று நாம் சங்கீத் தனம் மூலம் அவன் நாமங்களைப் பாடிப் பக்திசெய்து அரங்கனோடு ஜக்கியமாணாள். புண்ணியம் பண்ணினவர்களின் கதைகளைக் கேட்பது புண்ணியம். படிப்பது புண்ணியம். மனத்திலுள்ள அழுக்கெல்லாம் போகும்வரை திரும்பத் திரும்பப் புண்ணிய கதைகளைப் படிக்க வேண்டும். ஸ்ரீமத் பாகவதம், இராமாயணம், மகாபாரதம், கந்தபூராணம் இவை களைப் படிப்பது புண்ணியம்.

பகவானுடைய கல்யாண குணங்கள் மன அழைத்தியை, சாந்தியை, ஆனந்தத்தைத் தரும். மனம் பகவானையே நினைக்க வேண்டும். அவர் நாமத்தைச் சொல்லும்போது கண்ணிலே கண்ணீர் பெருக வேண்டும். பகவானைக் காணவேண்டுமென ஆசைப்பட்டால் அவருடைய கதைகளைக் கேட்க வேண்டும். இறைவனைப் பற்றிப் பேசப்பேச வரும் ஆனந்தம் வேறு எதில் இருக்கிறது? சொல்லச் சொல்லத் தித்திக்குமே சுந்தரனின் நாமரசம். அவரைப் பாடப்பாடவரும் ஆனந்தத்திற்கு இணையேயில்லை. அவர் கதைகளைப் பேசப்பேச ஆனந்தமே! நாம கீத்தனம் பண்ணி னால் நமக்கு வருகிற கெடுதல்களையெல்லாம் பகவான் ஏற்றுக்கொண்டு நமக்கு அருள் புரிவான். யோகம், ஞானம், சித்தியெல்லாம் கிடைத்து பகவானைப் பார்த்துவிடலாம். பெற்றதாயினும் பரிவுடன் காக்கும் பெருமானின் திருநாமங்களை உள்ளத்தில் கள்ள

மின்றி அன்புடன் பாடிப்பணியும்போது இறைவன் திருவருள் கிடைக்கும்.

இறைவனைச் சிக்கெனப் பிடிப்பது தான் நமது குறிக்கோளாக இருக்கவேண்டும். இறைவன் கைம்மாறு கருதாது ஆருயிர் களிடம் பெருங்காதல் கொண்டவன். அதனால் பித்தன் எனப்படுகிறான். அந்தப் பித்தன் பிடிக்கு அகப்படுவான். பக்திவலையில் படுவோன் பெருமான். அந்தப் பெருமானிடம் அன்பு வளரவேண்டும். அவன் நாமத்தைப் போற்றுவதே நாம் செய்யும் தவமாகும். நினைப்பவர் மனம் கோயிலாகக் கொண்ட பெருமான், அந்த அங்புத ஸுர்த்தி உருகி உருகி நாம் அழைத்தால் ஒடிவருவான் அந்த பக்த வத்ஸலன்.

நவநீத கிருஷ்ணன் என்பதில் நவநீதம் என்றால் வெண்ணென்று கேட்பதும் கொடுப்பவனே கிருஷ்ணன். “அழைத்தவர் குருவுக்கு வருவேன். அவர்கள் கேட்கும் வரம் தருவேன்!” என வாக்குமூலமே தந்திருக்கும் தெய்வம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன். கீதை சொன்ன போது அந்த கோதை நாயகனே கொடுத்த வாக்குறுதி இது. பக்தர்மீது மாறாத பற்றியுள்ள வன் பக்த வத்ஸலன். பக்தர்களின் அல்லல் களைப் போக்குவதற்காகவே அவதாரங்களை எடுத்த, எடுக்க இருக்கின்ற அவதார நாயகனை உள்ளாரப் போற்றிப் பாடிப் பணியுங்கள். கண்ணன் என்னும் மன்னனின் தேனான் திருநாமங்களைச் சொல்லுங்கள். கல்லும் மூளை மான உங்கள் கஷ்டங்கள் மாறிப் பூவாக போன நாக மாறும் உங்கள் வாழ்க்கை. அவனை வழிபட்டால் அவன் கோடி இன்பம் கொட்டித் தருவான் தேவகி பாலன் தேடி வந்து அருள்வான்.

நாமங்கள் ஆயிரம் சொன்னால் பாவங்கள் நீங்கிடும் தன்னால். அந்த ஒப்பற்ற நாராயணனின் ஆயிரம் நாமங்களுள் ஒன்றையாவது சொல்லி அனுபவியுங்கள் என்கிறார் நம்மாழ்வார்.

“பேரும் ஓ ஆயிரத்துள் ஒன்று நீர் பேசுமினே” அச்யுதா, அநந்தா, கோவிந்தா என்கிற

நாமங்களைச் சொல்ல அம்மருந்தினால் நம்முடைய எல்லா நோய்களும் அழிகின்றன. “தீரும் நோய் வினைகள் எல்லாம் தின்னைம் நாம் அறியச் சொன்னோம்”. கேசவா என்று தினமும் ஒருமுறை அழைத்தால்கூட எல்லாத் துண்பங்களும் அழிந்துவிடும்.

“நான் நாள்தோறும் வாடா மலர்கொண்டு
பாமர் அவன் நாமம் வீடே பெறலாம்”

தினமும் அன்று மலர்ந்த மலர்களைக் கொண்டு பகவானை அர்ச்சனை செய்து வணங்குங்கள். அவன் நாமங்களைச் சொல்லிப் பாடுங்கள். மோட்சத்தை எனிதில் அடையலாம். தொடர்ந்து வரும் பிறவிப் பிணியைப் போக்க பிறப்பறுக்கும் எம்பெருமான் திருநாமத்தை திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிப் பாடவும் “ஓம் நமோ நாராயணா” எனும் இனிய எட்டெழுத்து மந்திரத்தை நாம் ஒதி உய்வுபெற வேண்டும்.

ஒவ்வொரு குடும்பத்திலுள்ள அனைவரும் மாலை வேளையில் பூஜை அறையில் பத்து நிமிடமாவது இறைவன் நாமங்களைப் பாடிப் பஜனை செய்ய வேண்டும். கருணையே உருவான கடவுளின் நாமத்தைப் பாடுவதற்கு சங்கீத ஞானம், ராகபாவும் இல்லாவிட்டாலும் பரவாயில்லை. பக்தி பாவனதான் முக்கியம். பொருளுணர்ந்து பாடவேண்டும். ஒவ்வொரு வரின் மேலான கடமை பரமன் புகழ் பாடுவதே. லோக மாதாவான பரமாத்மாவை நினைந்து அவரவர் இஷ்ட தெய்வங்களின் திருநாமங்களைச் சொல்ல வேண்டும். இதனால் நித்திய ஷேமத்தையும், ஆனந்தத்தையும் பெருக்கும் என்று காஞ்சி மகா முனிவர் பெரியவாள் கூறியிருக்கிறார். இறைவன் நாமம் இதயத்தைப் பரிசுத்தப்படுத்தி, பாவங்களைப் போக்கி ஜீவனை இறைவனுடன் இணைக்கும். ஜனன, மரணத்தை வழிக்கும். மனிதன் மற்ற ஜீவராசிகளைப் போன்று உண்வையும், உறையுளையும் மட்டும் தேடாது மனச் சாந்திபெற்று இறைவனை அடைய நாம சங்கீததனம் சிறந்தவழிமுறை. “பாட வேண்டும் நான் போற்றி நின்னையே”, பாடும் பணியே பணியா யருள்வாய்” என்று பாடும்போது, கருணையே உருவான பெருமான் ஓடிவந்து அருள்வான். இறைவன் புகழ்பாடும்போது பாடுபவர்கள் தாழும் ஆனந்தம் பெற்று, கேட்பவர்களுக்கும் இன்பத்தைக் கொடுக்கின்றனர். அவன் புகழ் பாடும்போது எங்கும் தெய்வீகத்தையும், ஆனந்தத்தையும் அளித்து, முழு உலகையும் ஈடுப்பது கிறது.

குருபூரை தினங்கள்

ஏப்ரல் 01	பங்குனி 18	செவ்வாய்	செல்லப்பா சவாமி
ஏப்ரல் 06	பங்குனி 23	ஞாபிழு	நல்கைக்குருமணி பூர்ணபூரி சவாமிகள்
ஏப்ரல் 07	பங்குனி 24	திங்கள்	முருகீச சவாமிகள்
ஏப்ரல் 10	பங்குனி 27	வியாழன்	போகர் சவாமி
ஏப்ரல் 24	சித்திரை 11	வியாழன்	திருநாவக்கரசர்
ஏப்ரல் 29	சித்திரை 16	செவ்வாய்	சிறுத்தொண்டர்
மே 01	சித்திரை 18	வியாழன்	மங்கையற்கரசியார்

போற்றித் திருவாகவல்

(தொடர்ச்சி...)

சக்தීதினுரீයத්తි

(தில்லையிலருளிச் செய்யப்பட்டது)

நிலைமன்மிலவாசிரியப்பா

மதறந்த

சங்கநாற் செல்வர் பன்ஷதர் சு. அருளம்பலவனார் அவர்கள்

(யாழ்ப்பாணம் - காரைநகர்)

ஆண்டுகள் தோறு மடைந்தவக் காளை
ஸண்டியும் இருத்தியும் எனைப்பல பிழைத்தும்
காலை மலமொடு கடும்பகற் பசிநிசி
வேலை நித்திரை யாத்திரை பிழைத்தும்
கருங்குழற் செவ்வாய் வெண்ணைகக் கார்மயில்
ஒருங்கிய சாயல் நெருங்கியுன் மதர்த்துக்
கச்சற நிமிர்ந்து கதிர்த்து முன்பணைத்
தெய்த்திடை வருந்த வெழுந்து புடைபரந்
தீர்க்கிடை போகா விளமுலை மாதர்தங்
கூர்த்த நயனக் கொள்ளையிற் பிழைத்தும்
பித்த வலகர் பெருந்துறைப் பரப்பினுன்
மத்தக் களிறேனும் அவாவிடைப் பிழைத்தும்
கலவி யென்னும் பல்கடற் பிழைத்தும்
செல்வம் என்னும் அல்லவிற் பிழைத்தும்
நல்குர வென்னுந் தொல்விடம் பிழைத்தும்
புல்வரம் பாய பலதுறை பிழைத்தும்

பதவுரை:-

ஆண்டுகள் தோறும் அடைந்த அக்காளை- யாண்டுகள் தோறும் வளர்ச்சி அடைந்து வந்த அந்த வாலிப் பருவத்தில், ஸண்டியும் இருத்தியும் எனை பல பிழைத்தும்- பொருளைத் தொகுத்து வைத்தும், தொகுத்து வைத்த பொருளைப் பாதுகாத்து வைத்தும் இவ்வாறு எவ்வளவோ பல துன்பங்களுக்குத் தப்பியும், காலை மலமொடு- காலையில் மலசலக் கழிவிலும், கடு பகல் பசி- உச்சிக்காலத்தில் பசிப்பினியிலும், நிசி வேளை நித்திரை- இராக்காலத்தில் உறக்கத்திலும், யாத்திரை பிழைத்தும்- இவை யொழிந்தபோது போக்கு வரவில் நேரும் துன்பங்களுக்குத் தப்பியும், கருகுழல் செவ்வாய் வெண்ணைக- கரிய கூந்தலினையும் சிவந்த வாயினையும் வெள்ளிய எயிற்றினையும், கார் மயில் ஒடுங்கிய சாயல்- கார்காலத்து மயிலும் அடங்குதற்கேதுவாகிய மென்மையினையும், நெருங்கி உள்மதர்த்து- மிகப் பருத்தலினால் ஒன்றோடொன்று நெருங்கி உள்ளே கழித்து, கச்ச அற் நிமிர்ந்து கதிர்த்து- பட்டிகை அறும்படி அண்ணாந்து ஒளிவிட்டு, முன் பணைத்து- முற்பக்கம் பருத்து, இடை எய்த்து வருந்த எழுந்து புடை பரந்து- இடை இளைத்து

பள்ளிக்கதவைத் திறப்பவன் சீறைச்சாலைக் கதவை முடுவான்.

வருந்தும்படி எழுச்சி பெற்றுப் பக்கங்களிற் குரந்து, ஸ்ர்க்கு இடைபோகா இளமூலை மாதர்தம்- ஸ்ர்க்கும் நடுவே நுழையமுடியாதபடி நெருக்கத்தினையுடைய இளைய முஸ்லைக்களையுடைய, மகளிருடைய கூர்த்த நயன் கொள்கையில் பிழைத்தும்- நணுகிய பார்வையையுடைய கண்களின் பெருங் களவிற்குத் தப்பியும், பித்தர் உலகர் பெரு துறை பரப்பினால்- மயக்கங்கொண்ட உலகத்தவர் மேற்கொள்கின்ற மிக்க பலதுறைப்பட்ட என்னப்பறப்புகளுள், மத்தா களிறு எனும் அவா இடைப் பிழைத்தும்- மதம்கொண்ட யானை என்று சொல்லத் தக்க அவாவினின்றும் தப்பியும், கல்வி என்னும் பல்கடல் பிழைத்தும்- கந்தப்படுவேன என்று சொல்லப்படும் பலவாகிய கடல் போன்ற கலைகளினின்றும் தப்பியும், சொல்வம் என்னும் அல்லவில் பிழைத்தும்- செல்வம் என்று உரைக்கப்படும் துன்பத்தினின்றும் தப்பியும், நல்குரவு என்னும் தொல் விடம் பிழைத்தும்- வறுமை என்று சொல்லப்படும் பழைய நஞ்சக்குத் தப்பியும், புல் வரம்பு ஆய பல்துறை பிழைத்தும்- புல்லைக்கீழ் எல்லையாகவுடைய பலவகை உயிர்தோற்றுங்களின் இடையூறுக்குத் தப்பியும். ஏனை- எவ்வளவு “எனைப்பகை யுந்தாரு முய்வா” (குறள் 207) என்பழியும் இப்பொருட்டாதல் காண்க. மலசலக் கழிவுத் துன்பம் மற்றைக் காலங்களிலும் விடியற்காலையில் மிக்கிருத்தவின் “காலை மலமொடு” என்றார். (கலை) “ஷாஷ்வார சித்திரை தோஷாஷ்வே” குருபாரி ஸ்ராவன மோகி பசித்துன்பம் எனைக்காலங்களிலும் நூயிறுதன் முழு ஆற்றலோடு கிளர்ந்து நிற்கும் உச்சிப்பொழுதில் வயிற்றிடத்துள்ள பசித்தீயும் கிளர்ந்து நிற்றலின் “கடும்பகற் பசி” என்றார். கடும்பகல்- உச்சிப்பொழுது கலி 94:14 நச்சுப்பு குட்டாமைப்பு

உடம்பில் அயர்வு உண்டாகும்போது மற்றைக் காலங்களிலும் உறக்கம் வருதல் இயல்பாயினும் இராக்கால உறக்கம் எல்லாவுயிர்களுக்கும் பொதுவாதவின் “நிசிவேலை நித்திரை” என்றார். இரவு என்னும் பொருள்படும் நிசா என்னும் வட சொல் நிசி என்றாகி ஈண்டு நடு இரவு என்னும் பொருள் படி வந்தது. நடு இரவை உணர்த்துவதாகிய நிச்தீ: என்பதே நிசி என்றாயிற்று என்பாருமளர் வேலா என்னும் வடசொல் தமிழில் வேளை என்று வந்தது. வேளை- காலம். இப்பொருட்டாதல் “அவ்வேளையில் வள்ளியச்சமொடு மீண்டு” என்னும் கந்தப்பாணத்தும் (வள்ளி திருமண 112) காண்க. நித்திரை- உறக்கம். யாத்திரை- வழிச்செலவு. குடும்பம் குழுமம் செவ்வாயினையும் வெண்ணகையினையும் மயில் ஒருங்கிய சாயலினையும் இளமூலையினையுமடைய மாதர் என்க.

கருங்குழல்- கரிய கூந்தல். செவ்வாய்- கொவ்வைக் கனி போலும் சிவந்த வாய். “கொங்கையர் கொவ்வைச் செவ்வாய்” (நீத் 2) என வருதலுங் காண்க. பவளம் போற் சிவந்த வாய் எனினும்மையும். “கருங்கடற் பவளச் செவ்வாய்” (சீவக 658) எனப் பிறரும் கூறல் காண்க. வெண்ணகை- வெள்ளிய எயிறு. “முத்தன் வெண்ணகையாய்” (திருவெம் 3) என வருதலும் காண்க. குழுமம் குழுமக்கு குழுமங் குழும மாது குழுமக்கு மாதர் மாதர் கார்காலத்து களிப்புடையருமயிலும் ஒடுங்குதற்கேதுவாகியுமிக்க மென்மையையுடையர் என்பார் “கார்மயில் ஒருங்கிய சாயல்” என்றார். “மயின்மயிற் குளிக்குஞ்சாயல்” (சிறுபாண் 16) என்பது ஈண்டு அறியற்பாலது. கார்காலத்து மயில் களிப்புடைத்தாதல் “மஞ்ஞை மாயினம், கால மாரி பெய்தென வதனெதீர், ஆலை மாலின்” (குறுந் 251) என்பதனாலுமறிக. ஒருங்குதல்- ஒடுங்குதல். “உரமொருங்கியது.. வாலியது மார்பு” (கம்ப. யுத்த மந்தர 90) என்பழியும் இப்பொருட்டாதல் காண்க. சாயல்

மென்மை. “சாயன் மென்மை” என்பது தொல்காப்பியம் (உரி 27). ஈண்டு கட்கினிதாகிய மென்மையை.

நெருங்கி என்றது எழுந்து புடைப்பாற்றமையின் தனங்கள் ஒன்றோடொன்று நெருங்கி என்றவாறு. “புனர்முலையார்” (அச்சோ 2) என வருதலும் காண்க. உள்மதர்த்து என்றது உள்ளே களிப்பினைத் தரும் அழுதினையுடைத்தாய் என்றவாறு.

“பொருப்பென வெழுந்து வல்லின் பொற்பெனத் திரண்டு தென்னந்

தருப்பயி லிளாந் ரென்னத் தண்ணெணா வழுதுட்கொண்டு

மருப்பெனக் கூந்து மாரன் மகுடத்தின் வனப்பு மெய்தி

இருப்பதோர் பொருளேண் டாமேல் இளமுலைக் குவமை யாமே”

(மாயைப் 51)

எனக் கந்தபுராணத்து வருதலுங் காண்க.

கச்ச- பட்டிகை. “வம்பு பினிகை பட்டிகை வார்வடம், என்றிவையைந்துங் கச்சென விசைப்பார்” என்றார் திவாரத்தும். இது இயங்கும்போது அசைமல் கொங்கைமேற் கட்டப்படுவது. “கருங்க ணிளமுலை கச்சந வீக்கி” (சீவக 2116) எனப் பிறர் கூறுதலும் காண்க. இப்பட்டிகையும் அறும்வண்ணம் நிமிர்ந்த கொங்கை என்பார். “கச்சந நிமிர்ந்து” என்றார். நிமிர்ந்து- அண்ணாந்து. “அண்ணாந் தேந்திய வனமுலை” (அக) என்றார் பிற்றும். கதிர்த்தல்- ஓளிவிடுதல். “கதிர்முலைகண், மானக் கனகந் தரும்” (திருக்கோவை 335) என வருதலுங் காண்க.

முன்பணைத்து- முற்பக்கம் பருத்து, பணைத்தல்- பருத்தல். “பணைத்தேந்திளமுலை” (மதுரைக் 601) என்புழியும் இப்பொருட்டாதல் காண்க.

இடை பாரந்தாங்காது இளைத்து வருந்துமாறு கொங்கைகள் முன் வளர்ந்து பக்கங்களிற் பரந்தமையின் “எய்த்திடை வருந்த எழுந்து புடை பரந்து” என்றார். “அம்மாமுலை சுமந்து தேயும் மருங்குல்” என்றார் திருக்கோவையாறினும். எய்த்து- இளைத்து, “எய்த்த மெய்யே னெய்யேனாகி” (பொருந 68) என்புழியும் இப்பொருட்டாதல் காண்க. எழுதல்- வளர்தல். “கடுகவித் தெழுந்த கண்ணகன் சிலம்பில்” (மலைபடு 14) என்புழியும் இப்பொருட்டாதல் காண்க. புடை- பக்கம்.

ஸ்ரக்கிடை போகா இளமுலை என்றது முன்பணைத்து எழுந்து அடிப்படைப்பந்து ஒன்றோடொன்று நெருங்கியமையால் ஸ்ரக்கும் இடையே நுழைய முடியாத இளமுலை என்றவாறு.

“இடையீர் போகா இளமுலை யாளை”

தே. ஞான 54.2.

“ஸ்ரக்கிடை போகா வேரிள வனமுலை”

பொருந 36.

ஸ்ரக்கிடை புகாம் ஸிபரந் தோங்கும் ஏரிள வனமுலை” நெட சயம் 77 என வருவன காண்க. “இடைவளி போகாது நெருங்குமுலைக் கொடிச்சியர்” எனக் கல்லாடத்து வருதலும் ஈண்டைக்கேற்ப அறியற்பாலது.

காதலைச் செய்யும் மகளிரது கண்ணின் கொள்ளைக்குத் தப்புதலைக் கூற வந்தவர், அம்மாதர் காதலைச் செய்தற்குக் கருவியாயமெந்த கருங் குழலையும் செவ்வாயையும் வெண்ணைக்கயையும் சாயலையும் இளமுலையையும் விதந்தெடுத்துக் கூறுவாராயினர். குழல், வாய், நகை, சாயல் முலை என்னும் இரண்டாம் வேற்றுமை

வலுவான காரணங்கள் வலுவான செயல்களை உருவாக்குகின்றன.

உருபும் பொருளும் உம்மையும் உடன் தொக்க தொகைநிலைச் சொற்கள் மாதர் என்பதனோடு தனித் தனி முடிந்தன.

காதலைச் செய்யும் மகளிரது கூரிய பார்வையால் மக்கள் கவரப்படுதலின் “கூர்த்த நயனக் கொள்ளையிற் பிழைத்தும்” என்றார். கொள்ளை- பெருங் களவு.

பற்ற வேண்டியதைப் பற்றுமாட்டாத பித்தர்போல, உலக வாழ்க்கையைப் பெரிதென விரும் பும் மனிதர் கள் தம் வாழ் க் கைக் கு வேண் டிய பலதிறப்பட்ட எண்ணங்களையுமடையவராவர். அவ்வெண்ணங்களுள் அவா மதங்கொண்ட களிறுபோலக் கட்டுக் கடங்காது செல்லும் தீமையுடைத்தாகலின் “பித்தவுலகர் பெருந்துறைப் பரப்பினுள், மத்தக் களிறைனு மவாவிடைப் பிழைத்தும்” என அதனை விதந்து கூறினார். மெய்ப்பொருள்ளாதவற்றை மெய்ப்பொருள் என்று உணரும் மயக்க உணர்வுடையாரைப் “பித்தவுலகர்” என்றார். எண்ணங்கள் பெருந்துறைப் போலப் பரந்து கிடத்தலின் “பெருந்துறைப் பரப்பினுள்” என்றார். மத்தக்களிறு- மதச் செருக்குற்ற யானை. அது மதச் செருக்காற் பாகர்க்கடங்காது வேண்டியவாறு சென்று கெடுதி செய்வதுபோல, அவாவும் பிறர்க்குவரும் இடையூறெண்ணாது கெடுதி செய்தலின் “மத்தக்களிறைனு மவா” என்றார்.

கல்வி பல்கலைப் பிரிவுகளையுடைத்தாய் அவை ஒவ்வொன்றும் கடல்போற் பெரும்பரப்பினவாதலால் அவற்றையெல்லாம் கற்கப்புகுந்து முடிவு பெறாமையின் இடருண்டாகுமாதலாற் “கல்வியென்னும் பலகடற் பிழைத்தும்” என்றார்.

“கல்வி கரையில் கற்பவர் நாள்சில

மெல்ல நினைக்கிற் பிணிபல - தெள்ளிதி

னாராய்ந் தமைவுடைய கற்பவே நீரொழியப்

பாலுண் குருகிற் நெளிந்து”

என்னும் நாலடியார் ஈண்டு சிந்திக்கத்தக்கது.

செல்வமானது ஈட்டல் காத்தல் முதலிய துஞ்பங்களை விளைத்தலிற் “செல்வமெனு மல்லலிற் பிழைத்தும்” என்றார். செல்வம் அல்லவுக்கு ஏதுவாதல்.

“இன்னல் தரும்பொருளை யீட்டலுந் துன்பமே

பின்னதனைப் பேணுதலுந் துன்பமே - அன்ன

தழித்தலுந் துன்பமே யந்தோ பிற்பா

விழுத்தலுந் துன்பமே யாம்”

என நீதிவெண்பாவிலும்,

“ஆட்டலுந் துன்பமற் றீட்டிய வொண்பொருளைக்

காத்தலு மாங்கே கடுந்துன்பங் - காத்தல்

குறைபடிற் றுன்பங் கெடிற்றுன்பங் துன்பக்

குறைபதி மற்றைப் பொருள்”

என நாலடியாரிலும் வருவனவற்றாலுமறிக. அல்லல்- துன்பம் அல்லவுக்குக் காரணமாவதை அல்லல் எனக் காரியமாகக் கூறியது உபசார வழக்கு.

நல்குரவு- வறுமை. “நுகரப்படுவன யாதுமில்லாமை” என்பர் பரிமேலழகர். (குறள் அதி 105) அவதாரிகை) நல்குரவை விடம் என்றது வருந்துதல் பற்றி, “நல்குரவென்னு மிடும்பை”, கொன்றதுபோதும் நிரப்பு” (குறள் 1045, 1048) எனத் திருவள்ளுவ நாயனார் கூறியமையுங் காண்க. தொல்விடம் தொன்று தொட்டுப் பலகாலமாக வருத்தி வரும் நஞ்ச. தொன்றுதொட்ட பசியைத் “தொல்பசி” (பதிற் 12:15) எனப் பிறரும் கூறுதல்

மனிதன் நிர்ணயிக்கிறான். கடவுள் நிராகரிக்கிறார்.

காண்க, ஏனைய நஞ்சு பருகினாரை உடன் கொண்று விட, நல்குவென்னும் நஞ்சு தொன்றுதொட்டுப் பல நாளாக வருந்திக் கொண்டிருப்பதனால் இதன் வேறுபாடு தோன்றத் “தொல்விடம்” என்றார். விடம்- விஷம் என்னும் வட சொற்றிரிபு.

புல்லைக் கீழ் எல்லையாகக் கொண்ட பல பிறவித்துறைகளையெல்லாம் பிழைத்து வந்தமைப் “புல்வரம்பாய் பலதுறை பிழைத்தும்” என்றார். புல்லைக் கீழ் எல்லையாகக் கோடல் “புல்லாகிப் பூடாகிப் புழுவாய் மரமாதி” (சிவபுராணம்) என அடிகள் பிறதோரிடத்து அருளியவாற்றானுமறியப்படும். வரம்பு - எல்லை. “புலங்கெட நெரிதரும் வரம்பில் வெள்ளாம்” (பதின் 33:6) என்புழியும் இப்பொருட்டாதல் காணக.

இப்பகுதியில் (11-41) இயங்கியற் பொருள்களுள் யானை முதல் ஏறும்பீராயவற்றை முதற்கட் கூறிப் பின்னா மானிடப் பிறப்பை எடுத்துக்கொண்டு அபிறப்பில் உயிர் கருவற்ற காலந் தொடங்கிப் பூமியிற் பிறவியை அடையும் வரை அடையும் துண்பங்களை முறைப்பட வகுத்து ஒதி அதன் ஆண்டுகள் தோறும் வளரும் வளர்ச்சியைக் கூறி அதன் பின்னா காலையில் மலோபாதிக்கும் நன்பகலிற் கடும்புசிக்கும் நடுஇரவில் நித்திரை உபாதிக்கும் தப்பியமையைக் கூறிப் பின்னா மாதா நயனக் கொள்ளையிற் பிழைத்தமையைக் கூறிப் பொருள்லாத உலக வாழ்க்கையைப் பொருளாக எண்ணும் பித்தவுலகினரின் பல துறையாய் எண்ணங்களுள் அவா அறக்கொடிதாகலின் அதனின்றும் தப்பியமை கூறிப் பின்னா பல துறைப்பட்ட கல்வியினின்றும் தப்பியமையைக்கூறி, உலக வாழ்வுக்கு இன்றியமையாதது வேண்டப்படும் செல்வம் “முனிவரும் மன்னரும் முன்னுவு பொன்னான் முடியும்” (திருக்கோவையார்) என அடிகள் கூறியவாறு சிறப்புடைத்தாயினும் அது ஈட்டுல் முதலான பலவகைத் துண்பங்களைத் தருதலின் அதனின்று தப்பியமை கூறித் தொன்று தொட்டு விடம்போல வருத்திவரும் நல்குருவுக்குத் தப்பியமை கூறியும் வந்த அடிகள் நிலையியற் பொருள்களுள் ஓரறிவுடைய புல்லினைக் கீழ் எல்லையாகவும் ஆற்றிவுடைய மக்களை மேலெல்லையாகவும் அமைத்துக் கொண்டு அதனைத் தொகுத்துக் கூறுவார். “புல்வரம்பாய் பலதுறை பிழைத்தும்” என்று அருளிச் செய்தார். (தொடரும்...)

தொல்லை தரு வினை தொலைந்திடவே! குடும்பத்து குடும்பத்து
தொழுவோர்க்கு அருள்மை பொழிந்திடவே! குடும்பத்து குடும்பத்து
செல்வ சந்திதித்தில் உறைவுவனே! உயர் குடும்பத்து குடும்பத்து
செல்வமெல்லாம் தருவாய் குகனே! குடும்பத்து குடும்பத்து (தொல்லை)
வள்ளி தெய்வயானையை மணந்தவனே! குடும்பத்து குடும்பத்து
வடிவேலுடன் காட்சி தருபவனே! குடும்பத்து குடும்பத்து
புள்ளி மயில்மீது வருவானே! நின்கூட்டாய முக்காக
புகழ் பாடி மகிழ்ந்திடுவேன் நின்மே! குடும்பத்து குடும்பத்து (தொல்லை)
ஆறுபடை வீட்டில் அமந்தவனே! குடும்பத்து குடும்பத்து
ஆறுதலை எனக்கு அளிப்பவனே! குடும்பத்து குடும்பத்து
அறுமுகங்கொண்ட அழகோனைக் கண்ண மற்றும் குவையாக்காக
ஆண்டருள்வரிப் பாய் உமையான் மகனே! குடும்பத்து குடும்பத்து (தொல்லை)
நூற்று நூற்று பக்தியால் யான் உடனைத் தினம் பாடவே என்கெளிதால் (201 ஆண்
காலையைத் தோற்று பாவோடு இன்னிசையும் கூடவே பாடி வந்தபதிதழங்களி பிரைவிப்
நிறும் நிற்கும் காலையை கக்தியெல்லாம் அளிப்பாய் குமரா! பிரைவிப் காலை முயவாய்க்கு
கஞ்சலம் தீர்த்திட வாழுருகா! குப்பைப் பாக (தொல்லை)

கந்பிக்கத் துணிந்தவன் கற்றலை நிறுத்தக்கூடாது.

நிலையில்லாத மாடு வாழ்க்கை

-தீருமதி சந்திரலீலா நாகராசாவர்கள் -

பெறுதற்கரிய இம் மனிதப் பிறவியைப் பெற்ற நாங்கள் அதைச் சரிவரப் பேணுகிறோமா? இல்லையென்று தான் சொல்லவேண்டும். இப்பிறவியில் செய்ய வேண்டிய நந்தகருமங்கள், ஏழைகள் - அனாதைகளுக்கு அளிக்கவேண்டிய தானங்கள், பிற உயிர்களிடத்து காட்டவேண்டிய தயவு- தாட்சன்யம் எதையும் செய்ய விரும்பாது இஷ்டப்படி வாழ்க்கையை வாழ்ந்து வருகிறோம். சித்தர்கள், ஞானிகள் இவ் வாழ்க்கை நிலையாமையைப் பற்றி பாடல்களில் கூறியுள்ளனர்.

சிவவாக்கியர், சித்தர், அழகனிச் சித்தர், பாம்பாட்டிச் சித்தர், கடுவெளிச் சித்தர், திருமூலர், பட்டினத்தார் போன்றோர் மிக அருமையான பாடல்கள் மூலம் உடல், செல்வம் இன்னும் பலவற்றையும் அழிந்துவிடக் கூடியவை எனப் பாடியுள்ளனர்.

சிவவாக்கியர் பாடலில் இப்படிக் கூறுகின்றார்.

“மாடு கன்று செல்வமும் மனைவி மைந்தர் மகிழவே

மாட மாளிகைப் புறத்தில் வாழுகின்ற நாளிலே

ஒடி வந்து கால தூதர் சடுதியாக மோதவே”

உடல் கிடந்து உயிர் கழுன்ற உண்மை கண்டும் உணர்களீர். நிலையில்லாத செல்வங்களை நிலையானதென்று கருதி சுகபோகத்தில் வாழும் மானுடர்க்கு, காலன் உயிரைப் பறிப்பான் என்று தெரிந்தும் உணராமல் வாழ்வதை எடுத்தியம்புகிறார்.

திருமந்திரம் என்னும் அரும்பெறும் பொக்கிஷத்தை எமக்கு அளித்த திருமூலர் இது பற்றி என்ன சொல்கிறார்.

“மன்றங் கறங்க மனப்பறை ஆயின

அன்றவர்க் காங்கே பிணப்பறையாப் பிற்றை

ஒலித்தலும் உண்டாம் என்று உய்ந்து போம் ஆயிறே

வலிக்குமாம் மாண்டார் மனம்”

மனமேடையில் கொட்டுகின்ற மேளவாத்தியம், பிணப்பறையாய் மாறுகின்ற நிலைமையுண்டாம். இவற்றையுணர்ந்த சான்றோர்கள் நிலையான வாழ்வைத் தேடி இறைவனைத் தஞ்சமடைந்தனர். நிலையற்ற வாழ்வை நிலையானது என்று என்னும் பேதமை பற்றி ஞானிகளும் உரைத்தனர். அவ்வரைகளில் நம்பிக்கையற்று சிற்றின்பத்தில் சிந்தையைச் செலுத்தி துன்பமடைபவர் பேரின்ப வாழ்வைப் பெற்றுடியாது.

உலகப் பொதுமறையைத் தந்த திருவள்ளுவரும் கூறுகின்றார்.

“பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை அப் பற்றைப் பற்றுக பற்று விடற்கு”

“நில்லாதவற்றை நிலையின என்றுணரும் புல்லறிவாண்மை கடை” நிலையில்லாதவகைகளை நிலையானவை என்று மயங்கி உணரும் புல்லறிவு உடையவராக இருத்தல் வாழ்க்கையின் இழிந்த செயலாகும்.

“அவா இல்லார்க் கில்லாகுந் துன்பம் அ.துண்டேல்

தவா அது மேன்மேல் வரும்”

அவா இல்லாதவர்க்குத் துன்பமில்லை. அது இருப்பின் துன்பம் மேன்மேலும் வரும்.

செல்வம் நிலையாமை பற்றிப் பாம்பாட்டிச் சித்தரின் பாடலிது.

கண்களால் கற்றுக்கொள்வதைவிட காதுகளால் கற்பதே அதிகம்.

“நாடு நகர் வீடு மாடு நற்பொருள் எல்லாம்
நடுவன் வரும் பொழுது நாடு வருமோ?
கூடு போன பின்பு அவற்றால் கொள்பலன் என்னோ?
கூத்தன் பதங் குறித்து நின்று ஆடு பாம்பே”

செல்வங்களெல்லாம் யமன் வரும்போது எம்முடன் கூட வராது. நாம் செய்த நல்வினை? தீவினை மட்டுமே வரும். உடலிலுள்ள ஆண்மா பரம்பொருளுக்குச் சொந்தமானது. இறைவனின் திருவடியை எண்ணினால் உயிர் பிரியும்போது மேன்மைதரும் திருவடியை அடையலாம்.

இல்லறத்திலிருந்தே துறவற வாழ்வை மேற்கொண்டவர் மன்னன் ஜனகர். மிதிலையை அரசாண்ட போதிலும் எதிலும் பற்று வைக்காது தாமரையிலைத் தண்ணீர் போல் அரசாட்சி புரிந்தார். அளவிற்கு மீறிய ஆசைகளே பிறவித் துன்பத்திற்குக் காரணமாகும்.

அருணகிரிநாதரின் கந்தர் அலங்காரத்தில் நீக்குமிழிக்கு நிகரென்பர். வாழ்க்கை நிலையாது, பார்க்குமிடமெங்கும் அந்த மின்போலு என்பர், என்ற பாடலிலும் வாழ்க்கை நிலையாமை காட்டப்பட்டது. கடுவெளிச் சித்தரும் உடம்பிலுள்ள உயிரானது நிலைத்து நிற்காத தன்மையை “நந்தவனத்தில் ஓர் ஆண்டி அவன் நாலாறு மாதமாய் குயவனை வேண்டி” என்பதன்மூலம் உயிரை (சீவன்) ஆண்டியாகவும், அதைப் படைத்த குயவனை (இறைவன்) இரந்து பெற்ற இவ்வடைலை (தோண்டி) அவமே கழித்து (உடைத்து) மீண்டும் பிறவி எடுக்கிறான்” என்று கூறுகிறார்.

“ஆரா இயற்கை அவா நீப்பின் அந்நிலையே
பேரா இயற்கை தரும்”

சந்நிதிக் கந்தன் கழற்கோர் கவிமாலை - 50 “எழு நரசுநாது காப்பான்”

இடையனுரு வாகி வந்து இகமதிலு லாவி யன்பாக்
கெளியனிவ னாகு மென்று -உரைகோனே!
இகமதுன தாள்ம றந்த பெருவினைய னேனுஞ் சென்று
எழுநரகெய் தாம லுந்த -நருள்தாராய்
மடலவிழு மாலை தன்னை யிருபுயமும் குடித் தங்க
மவுலியதை யேயு னைந்து -அமைழுங்கா
வனமதனி லேய னைந்து இருபுறமு மேயி ருந்த
மண்நிறையு கோலங் கண்டு -உளமார
படவரவு குடு மந்த பரமசிவ னாரு கந்த
பரமனென வேயு னன்பார் -துதிபாட
பவனிவர வேயு கந்து அதியழகி னோடு பின்னு
பவளமணி பூணு ரத்ந -பீடமேறி
புடைவரடி யார்கள் நெஞ்சு நிறைவதுறு மாறு அள்ளிப்
பொழியவென வீதி வந்த -முருகேசா!
புகலவரி தாளை யென்றும் அபயமென வேவ ணங்க
பெருவருளை வாரி ஞஞ்சந் -நிதியானே!

- இராமோசயா குதாசன் -

அடுணைக்ஞாதி அவேஸ் கந்தராந்துபுதி

தொடர்ச்சி...

- வாரியார் சவாமிகள் -

37. கிரிவாய்விடு விக்ரம வேலிறறேயோன்
பரிவாரம் எனும் பதமே வலையே
புரிவாய் மனனே! பொறையாம் அறிவால்
அரிவாய் அடியோடும் அகந்ததயையே

பசுவுரை

மனனே- ஏ மனமே! கிரிவாய்விடு- கிரவுஞ்சமலையின்மீது
அது தொளை படுமாறு விடுத்த. விக்ரம வேல் இறையோன்-
மிக்க வலிமையுடைய வேற் பரமனுடைய, பரிவாரம் எனும்-
அடியார்களின் திருக்கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற, பதம்
மேவலையே புரிவாய்- பதவியை அடைவதையே நீ
விரும்புவாயாக, அகந்ததயை- நான் என்னும் அகங்காரத்
தின் கொடியை பொறையாம் அறிவால்- பொறுமையாகிய
ஞான வாளால், அடியோடு அரிவாய்- வேருடன் அரிந்து
தள்ளுவாடாக.

பொழுப்புரை

ஏ மனமே! கிரவுஞ்ச மலைமீது, அது பிளக்குமாறு செலுத்திய
வலிமை மிக்க வேலை ஏந்திய முருகப் பெருமானுடைய
அமியவரது கூட்டத்துள் ஒருவன் ஆகும் பதவியைப் பெறுவதையே
நீ விரும்புவாயாக. நான் என்னும் அகங்காரக் கொடியைப்
பொறுமையாகிய ஞான வாளால் அடியுடன் அறுத்து எறிந்து
நீக்குவாயாக.

வீட்புரை

கந்தராந்துபுதியாகிய இந்த மந்திரி நூலில் மூன்று பாடல்களை
மனத்தை முன்னிலையாக்கிப் பாடியுள்ளார்.

7ஆவது பாடல், 14ஆவது பாடல், 37ஆவது பாடல்.

கிரிவாய்விடு விக்ரம வேலிறற யோன்:-

மலைவடிவாயிருந்து இமையவர்க்கும் இருடியர்க்கும் இடுக்கண்
பல புரிந்துவந்த கிரவுஞ்சம் என்ற அரக்கனை முருகன்

கடவுளை நம்பினோர் எப்போதும் கைவிடப்படார்.

வேலினால் பிளந்து அழித்தருளினார். மாயையை அழித்தார் என்பது பொருள்.

இறையோன்- எங்கும் நிறைந்தவன்.

வேலிறையோன் என்றதனால் உயிர்களைப் பேரின்பமடையச் செய்கின்றவன் என்று பொருள்.

பரிவாரமெனும் பதம் மேவலையே புரிவாய்:-

பரிவாரம் எனும் பதம்- முருகனுடைய அடியார் என்பது ஒரு சிறந்த பதம்; அது கிடைத்தற்கியது. ஆதலால் அடியார் நடுவுள் இருக்கும் பதவியை மனமே நீ விரும்புவாய் என்று உபதேசிக்கின்றார்.

மேவலையே- ஏகாரம் பிரிநிலை.

“அடியேன் உன் அடியார் நடுவுள் இருக்கும்
அருளைப் புரிவாய்”

- (உடையாள்) திருவாசகம்

“கதிரவேல் எறிந்தவன் தொண்டர் குழாம்
சாரிற் கதியன்றி வேறிலை காண்”

-கந்தரலங்காரம் (49)

“கெடுதலிலாத் தொண்டரில் கூட்டியவா”

-கந்தரலங்காரம் (100)

“தொண்டரோடு கூட்டு கண்டாய்”

-தாயுமானார்.

பொறையாமறிவால் அரிவா யடியோடு மகந்தையையே:-

பொறுமையினால் உண்டாகும் அறிவு என்ற வாளினால் அகந்தையான கொடியை அறுத்தெறிய வேண்டும் என்றார்.

பிழர் கூறும் புகழ்ச்சிக்கும், இகழ்ச்சிக்கும் மாறுதலடையாது உள்ளம் ஒத்திருக்கும் நிலையான பண்பு பொறையாகும்.

“கமையெலாமுடையராகிக் கழலடிபரவுந் தொண்டர்க்கு
அமைவிலா அருள் கொடுப்பர் ஜயன் ஜயாநாரே”

-அப்பர்.

கமை- பொறுமை.

அகந்தை என்பது ஆணவத்தின் காரியமாகிய அவிச்சை யென்னும் மயக்க அறிவால் உண்டாகும் யான் என்னும் தன்முனைப்பு.

அடியோடு அரிவாய் என்றதனால் அறிவு வாளாகவும், அகந்தை கொடியாகவும் உருவகமாகின்றன. பொறுமையால் யாரிடத்திலும் பகைக்காத அவிரோத ஞானம் உண்டாகும்.

“அவிரோத ஞானச் சுடர்வழிவாள்
கண்டாயடா”

-கந்தரலங்காரம் (25)

ஒருவர் முருகன் அடியார் கூட்டத்தைச் சேர்ந்திருப்பாராயின் யான் எனது என்னும் செருக்கற்று முருகனது திருவடியநுழைதியைப் பெறுவர் என்பது இப்பாடலின் கருத்து.

வெள்ளம் வரும்முன்னே அணை போடவேண்டும்.

யான்செய்தேன் பிறர்செய்தார் என்னதியான் என்னும்

இக்கோணை ஞான எரியால் வெதுப்பி நிமிர்த்தித்
தான் செவ்வே நின்றிடவத் தத்துவநின்றான் நேரே

தனையளித்து முன்னிற்கும் வினையொளித்திட்டோடும்
நான் செய்தேன் எனுமவர்க்குத் தான் அங்கின்றி

நன்னுவிக்கும் போகத்தைப் பண்ணுவிக்குங் கன்மம்
ஊன் செய்யா ஞானந்தான் உதிப்பின் அல்லால்

ஒருவருக்கும் யான் எனதிங் கொழியா தன்றே.

-சித்தியார் சுபக்கம் (10-2)

கருச்சுரை

ஏ மனமே! முருகனுடைய அடியாருடன் சேர விரும்புக; அகந்தையைப்
பொறுமையால் அரிந்து எறிக.
(தொடரும்...)

சரவணபவனே சண்முகநீதியே சந்தீக்கந்தா

அச்சமும் அருளுந்தோன்ற நின்னடியினை பணிந்து போற்றி
உச்சியிற் கரங்களேற்றி ஓளிவிழி வாரிசோ நின்று வாடி
செல்வச் சந்திதிக் கந்தாவென்று திடம்படக் கூறும் நாவில்
முச்சகம் முழுதும் போற்றும் முக்கண்ணன் மைந்தன் நீயே!

புராதன மூர்த்திநீ புரண்டிடும் தொண்டையாறும் நீயே
வீரவேற்கதிபன் நீமிகுபட உபநிடதப் பொருளும் நீயே
சத்துருசங்காரவேலும் நீ தத்துவமாயை முழுதும் நீயே
எப்பொழுதும் எங்கும் நின் திருவிளையாடலைக் காண்பார் யாவார்!

ஆஹுமுகன் நீ தண்மலர்க் கடம்பன்றீ இருளும்நீ ஓளியும் நீயே!
போகமறுப்பாய் நீ யோகஞானம் கொடுப்பாய் நீயே
மாசறுசாகரமேழும் நீ பிரமனுக்கதிபதியும் நீயே
ஆடும்நின் மலர்ப்பதம் வேண்டிமருளும் அடியவர்தம்முள் யார் அறிவார்!

இந்துகலை இசையதிபதி சீக்கமல் தெய்வமும்நீயே
இசைப் பேரவைக் காவலுறு சற்குருவானந்த மோகனன் நீயே
அந்தி நண்பகல் ஆற்றிடும் அறுகவைப் போசனவப்பனும் நீயே!
இவ்வறு கடலருளுருவினையடி தொழுது சிந்தை தெளிபவர் யார்!

பேரேழுதலமும் நீபொருவில் மறை நான்கும் நீயே
சண்முகமூர்த்திநீ மெய்யழகுற வாந்தரும் பன்னிரு கரத்தோய் நீயே
செந்தமிழ் புலவன் நீ தேவனே நினதுள்ளம்திடம் படக்காட்டிய வேலனே!
அன்னலே சந்திதிக்கந்தா நின்பதி திருவிளையாடல் வல்லவர் யாருளா!

-க. தெய்வேந்திரம்-

உடலைப் புகழுக்குத் தியாகம் செய்பவன் சூண்மூப்பறவை.

குறும்புக் குழந்தைகள்

-தீரு அ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் -

மனிதப் பிறப்பின் மழலைச் செல்வம் குழந்தைகள். அவர்கள் குழவிப் பருவத்தில் விளையாட்டாகக் குறும்புகள் பல செய்வார். இவர்களைக் குழப்படியாட்களென அழைப்பார். மனோத்தத்துவ நிபுணர் இவர்களை அசகாய குரர் எனக் குறிப்பிடுவோர். இக்குறும்புகள் தாய் தந்தையருக்கும் பேரன் பேர்த்தியர்க்கும் உடனுறைவோர்க்கும் உவகையோ உபத்திரவமோ தரலாம். அன்றி இன்பமோ, துன்பமோ ஏற்படுத்தலாம். இது மனித இயல்பு நீட்டி நிமிராந்து படுத்திருக்கும் தந்தையின் மார்பில் குதிபோடும் பிள்ளையின் கையைப்

பிடித்து இன்னும் இன்னும் என்று மகிழும் தம்பதியரைப் பார்த்திருக்கிறோம். இக்குறும்புத் தனம் கடவுள் வழியிலும் அமைந்து விளங்கு வதும் கண்கூடு. இவைபற்றி இலக்கியங்கள் பேசுகின்றன. இவற்றுள் சிறிது காட்டுவதே நோக்கமாகும்.

குழந்தைக் கடவுள் மாத்திரமன்றி அரனவன் ஹரிகரன் போன்றோரும் அவதார புருட்டாகளாக இறங்கிக் குறும்புகள் பல புரிந்தமையையும் வரலாற்றுப் பதிவுகள் காட்டுகின்றன. அரன் நரியைப் பரியாக்கிப் பிட்டுக்கு மன் சுமந்து பிரம்படி பட்டுப் பாண்டியனையும் அடிட வைத்த குறும்புகள் மணிவாசகருக்காகவும் வந்தியம்மைக்காகவுமென வாதவூர் புராணம் வெளிப்படுத்துகிறது.

தலை தொட்டவர் உடல் சாம்பாக சிவ ணிடம் வரம் வாங்கிய அசுரன் அவரிடமே பரி சோதிக்க ஆயத்தமானான். அது கண்டு பதறிய பார்வதி அண்ணன் பரந்தாமனிடம் முறையிட பரந்தாமன் அழகிய மோகினியாக வழியில்

வர்க்கண்ட அசுரன் தன்னை மனம் செய்து கொள்ளுமாறு கேட்டான். இணங்குவது போல் நடித்த குறும்பு மோகினி எண்ணைய் தேய்த்து நீராடி வரும்படி பணித்தாள். அவ்வளவில் தனது தலையில் தன் கையால் எண்ணைய் பூசிய பஸ்மாசுரன் பஸ்மம் (சாம்பா) ஆணான்.

ஸ்ரீராமன் குறும்பாகக் கூனிமேல் போட்ட மன் உருண்டைகள் தானே இராவணாசுர யுத்தம் வரை கொண்டு போனது. ஒரு வகுப்பறையில் இராமாயணத்தைச் சுருக்கிக் கூறுக என்று மாணாக்கரிடம் ஆசிரியர் கேட்டார். அயோத்தி அரசன் தசரதன் பிள்ளைகள் நால்வர். முத்தவனாய ராமனுக்கு முடிகுட்ட நாள் வைத்தனர். கைகேசியின் வரத்தால் இராமன் காடேகினான். இராவணனால் சீதை கொண்டேகப்பட்டாள். யுத்தம் செய்து சீதை மீட்டுவரப் பட்டாள் என்று பல மாணவர் கூறினார். ஆனால் ஒரு குறும்பு மாணவன் பெரிய கொட்டனோடு காடேகியோரை வழிமறித்து வீட்டுக்குப் போகப்பண்ணி முடிகுட்டி வைத்தான்..... எனக் கூறினான்.

உலகம் ஒரு நாடக மேடை. ஒவ்வொருவரும் தம் பங்கை நடிக்கிறார்கள்.

இறையுருவங்களில் கண்ணனும்

முருகனும் பிள்ளையாரும் குழந்தைகள். கண்ணன் என்ற நாமத்தில் எத்தனையோ குறும்புகள். அவன் கதைகளே குறும்பும் ஆளந்தமும் அளிப்பன. இவர்களின் குறும்பு கள் இலக்கியங்களில் பலவாறு பேசப்படுகின்றன. பாரதியார் கண்ணனைத் “தீராத விளையாட்டுப் பிள்ளை தெருவிலே பெண் களுக்கு ஓயாத தொல்லை” என்கிறார். தேவகி மெந்தனான கண்ணன் யசோதை யிடம் வளர்கிறான். அங்கு அவன் செய்த குறும்புகள் கொஞ்சமா? அவ்வீட்டில் பசுக்கள் ஏராளம். இருவ கண்றுகளை அவிழ்த்துத் தாயிடம் பால்குடிக்க விட்டு வந்து படுத்துறவுக்கு வான். விடியப் பால் கறக்கவேன முட்டியோடு பட்டிக்கேகும் இடைச்சியிரின் முகம் சுருங்கும் அழகைப் பார்த்து மறைவில் நின்று கைகொட்டி மகிழ்வான்.

குழந்தை தூங்குகிறது. விழிப்பதற் குள் வெண்ணைய் எடுத்துவிடலாமெனும் நுப்பாசையில் யசோதை தயிர் கடைவாள். மத் தின் ஓட்டம் கார், புர் என ஒலி எழுப்புவது கேட்டு ஓடிவரும் குறும்பன் அதென்ன சத்தம் என்பானாம். அது ஒரு பூதம் என்பாளாம் யசோதை. சின்னஞ் சிறிசுகளைச் சாப்பிடுமாம் எனவே இங்கு வராதே. போய்ப் படுத்துக் கொள் என்பாளாம். உங்களைப் பிடிக்காதோ என்று கேட்பானாம். அது பெரியவர்களை எதுவும் செய்யாது. சொல்வழி கேட்க வேணும். போய் உறங்கு என்பாளாம். கண்ணனோ பெட்டி ஒன்றில் ஏறி நின்று நானும் பெரியவனாயிட்டேன் விலகம்மா, பூத்ததை ஒரு கை பார்க்கிறேன் என்பானாம். ஜயோ மகனே பூதம் என்ன எதுவும் செய்யாது, உன்னையிழந்து தேவகிக்கு என்ன சொல் வது. வேண்டாமா வாசுதேவ பாலா என்பாளாம் யசோதை. அம்மா உன்னைத் தனியே விட்டுப் போற்றில்லை. பூத்ததை பூதகியாக் கிட்டேன் என்பானாம். நாசமாய்ப் போச்சு இன்று வெண்ணை வாயிலை மன்தான்.

திருட்டுப் புத்தி விட்டுப் போகாது. அதில் அவனுக்குக் கொண்டாட்டம் எனக்கோ தின்டாட்டம் வெண்ணையை உண்ணட்டும் பானையை உடைத்துக் கைதட்டிச் சிரிக்கி நானே, வந்த கோபத்தில் உரலோடை கட்டி வைச்சன் அடங்கினானா இல்லையே? மத் தாலை மொத்தினாலும் மகிழ்ந்து கூத்தாடு நானே. அயல் வீட்டுப் பெண்கள் அடக்கி வையடியம்மா, உன் மகனை இனி ஒருதரம் எங்கள் வீட்டுப்படி மிதிக்கக் கூடாது, சொல்லிவை என்று கூறிப்போவர். ஏன்டா இந்த வேலை என்றால் “நான் அவங்கடை வாசற்படி மிதிக்கேல்லையம்மா நான் கடந்தெல்லோ போனனான்” என்றான். அங்கையுனக்குப் பெண்டுகள் இருக்கின்மோ என்றால் என்னை ஒரு குறும்புப் பார்வை பார்த்திட்டோடினான். அடுத்த முறைப்பாடு ஆளில்லாத வீடு, கூட்டாளிகளுடன் கூடி வீட்டினுள் நுழைந்து பெட்டி மேலேறி வெண்ணைப் பானையில் கைவைத்து விட்டான். வீட்டுக்காரியான கோபிகை வரக் கண்ட நண்பர்கள் ஓடிவிடக் கண்ணன் வகையாக மாட்டிக் கொண்டான். நீ யார்? என் வீட்டுக்கு ஏன் வந்தாய்? நான் பலராமனின் தம்பி. வீடு தெரியாமல் புகுந்து விட்டேன். பெரியவர் பெயர் கேட்டதும் விட்டு விடுவாளனும் நுப்பாசை.

அதுசுரி, உனது வீட்டில் என்று தெரிந்ததும் போயிடுவதுதானே? ஏன் போகாது நின்றாய்? தாயே; என்னைப் பிடித்துக்கொண்டு ஏன் போகவில்லையென்றால் என்ன செய்வது கையை விடுங்கோ நான் போறன். அது சரியா? நீ எனது வெண்ணைப் பானைக்குள் கை வைத்தாயே! அது ஏன்? இது கேட்டு கண்ணனும் கொஞ்சம் ஆழத்தான் போனான். என்றாலும் குறும்பாக முறுவலித்து அன்னையே! எங்கள் பசுக்கள்று ஒன்று காணாமல் போய்விட்டது. அங்கை தாய்ப்பசு கதறுகிறது. அது உங்கள் பெரிய பானைக்குள் இருக்குமோ என்றே கைவிட்டுத் துளாவினேன் என்னை விட்டு விடுங்கோ. அம்மா தேடுவா

நான் போகவேணும். சொன்னதெல்லாம் பொய் யெனக் கண்ட கோபிகை கருக்கெனச் சிரிக்க கை நழுவி ஓடினான் குழந்தை.

பார்வதி, பரமேஸ்வரன் தம்பதியருக் குப் பிள்ளையாரும் முருகனும் குழந்தைகள். இருவரும் சேந்து விளையாடுவர். குழம்புவர். குழறுவான் ஆறுமுகன். கணபதி பொறுமை காப்பான். ஒருநாள் முருகன் காதைப் பிடித் துக் கிள்ளினான். வேதனை தாங்காது சினாங் கிய பிள்ளை தந்தையிடம் முறையிட்டது. தந்தை முருகனிடம் விசாரித்தார். அவர் எனது கண்களை எண்ணி விகடம் செய்தார் என்றான் ஆறுமுகன். வெம்பிடும் பிள்ளையை நோக்க அவன் எனது கையை இழுத்து முழும் போட்டான் என்றபோது முறைவல் காட்டி ஓடிய பிள்ளையைப் பாரடி பெண்ணே! என ஹும் குரல்கேட்டுச் சட்டையில் ஒளித்திருந்த சண்டாளி கூப்பிட்டங்களா? ஜயாவென்று இறங்கவர, யாரந்தச் சிறுக்கி என்று பொங்கி யெழுந்த உமையைச் சாந்தப்படுத்த அது காவிரியென்றார். ஓகோ! உங்கள் காவிரி பேசுமோ? என்றாள். இது கண்ட குழந்தைகள் முறைவித்து ஓடினர்.

காவிரி என்றதும் கணபதி காகமாகி அகத்திய முனிவரின் கமண்டல நீரைத் தட்டிப் பெருகச் செய்து குழந்தையாக ஓடித் தலையிலே குட்டச் செய்ததுவும் நினைவுக்கு வருகிறது. கரும்பு தின்னும் ஆவலில் சிறுவனாகிக் கரும்பு வியாபாரியிடம் கையில் காசில்லை. கரும்பு தா என்றார் கணபதி. காசிருந்தால் கரும்பு தருவன் இல்லையென்டால் கரும்புத் தடியால் முதுகிலை தருவன் நில்லாது ஓடிப்போ. சிறுவனாய விநாயகன் வியாபாரி வைத்திருந்த கரும்பின் சாறு முழு வதையும் உறிஞ்சிக் கொண்டோடி கோவி லுக்குள் மறைந்தார். பதறிய வியாபாரிக்குப் பரிகாரம் தரப் பணிந்தான்.

குழந்தைக் குமரனாகி வேடனாகி வள்ளியை மனம் முடித்த அழகு முருகன் தாடிக் கிழவனாகிச் செய்த குறும்புகள் தெரிந்தவைதானே.

எருமை மேய்க்கும் சிறுவனாக பெரிய நாவல்மரத்தில் ஏறி நிற்கிறான் குழந்தை குறும்பன் குமரன். சுட்டெரிக்கும் வெயிலில் தலையை மூடிய சீலையுடன் நாவரண்டு தள்ளாடி வருகிறாள் ஓளவை. மரத்தில் இருப்பவன் இடையன் எனக் கருதி அப்பா, நாக்கு வரண்டு போச்சு. நீநிலையற்ற கந்தகபுமி. நாவல்பழம் பறித்துப் போடு என்கிறாள். பையன் தருகிறேன்; உனக்குச் சுட்டபழமா? சுடாதபழமா? வேணும் என்றான். பாட்டிக்குப் பேரத்திரச்சி. பழங்களில் சுட்டதும் இருக்குமோ? வெளிக்காட்டாது சுட்டபழம் போடு என்றார். கிளையை உலுக்கினான். நன்கு கணிந்து விழுந்தவற்றில் ஓட்டியிருந்த மனைலை ஊதி ஊதி உண்ணக் கண்ட சிறுவன் என்ன பாட்டி சுட்டபழம் கேட்டாய் ஆனால் ஊதி ஊதி உண்கிறியே நல்லாய்ச் சுடுகுதோ? ஆறுதலாய் உண் தாயே என்றான். நாணிய ஓளவையிடம் முருகன் காட்சி தந்து குழந்தை வடி வில் குறும்பு காட்டினான். பாட்டி உங்களோடு விளையாடினேன் என்று கைகொட்டிச் சிரித்தான் முருகன்.

ஊரிலே ஒரு கதை சொல்வார். பெரியவர் ஓருவரின் தென்னந்தோப்பிலே தேங்காய்திருடும் நோக்கில் சிறுவன் ஓருவன் மரமேறி னான். தோட்டக்காரன் வருவது கண்டு இறங்கினான். பிடித்துக்கொண்ட பெரியவர் மரத்தில் ஏன் ஏறினாய்? என்றார். தென்னையில் புல்பிடுங்க ஏறினேன் என்றான். என்ன தென்னையில் புல் உள்ளதா? என்றார் பெரியவர். இல்லாமையால்த்தானே இறங்கினேன் என்றானாம் சிறுவன்.

வட நெந்திய தல யாத்திரை

— செ. மோகனதாஸ் சவாமிகன் —

காசி விஸ்வநாதர் ஆலய தரிசனம் முக்கியமானதும் முதன்மையானதுமாகும். நிலத்திலிருந்து ஒரு அடி நாற்சதுரப் பள்ளத்தில் அமைந்திருக்கும் சிவலிங்கத்துக்கு நாம் கையில் கொண்டு சென்ற பால், கங்கைநீர், பூ முதலியவற்றால் நாமே அபிஷேகித்து வணங்கினோம். வணங்கும்போது அருகே அமர்ந்திருக்கும் பூசகர் எம்மை முழந்தாளிட்டு இருக்கச் செய்து எமது தலையை அச்சிவலிங்கத்தின்மேல் படும்படி அழுத்தி ஆசீவதிக்கின்றனர். இது ஒரு புதுமையான அனுபவம். இச்செய்யற்பாட்டின்மூலம் நாம் செய்த வினைகள் நீங்கி புதுப்பிறவி எடுத்தது போன்ற மன அமைதி எமக்குக் கிடைத்தது. இச்செய்கை எமது குழுவினருக்கு ஒரு அதிசயமான நிகழ்வாகவே இருந்தது என்பதை அவர்கள் உரையாடல்மூலம் அறியக்கூடியதாக இருந்தது.

விஸ்வநாதரைத் தரிசித்துவிட்டு அருகே உள்ள அன்னபூரணி அம்மன் ஆலய தரிசனத்தில் அனைவரும் ஈடுபட்டோம். காசிக்கு அன்னையே தாயாவாள். காசியிலிருக்கும் அனைவருக்கும் அன்னம் அளிக்கும் தாயாக அருள்பாலிக்கிறாள். தீபாவளியை அண்மித்த

அற்முகம் உடையேர் பலராயினும் உற்ற நண்பர் ஒரு சீலரே வேண்டும்.

முன்று நாட்களுக்கு மட்டுமே அன்னபூரணியின் தங்கச்சிலை உள்ள சந்திதி திறக்கப்பட்டு வழிபாடு இயற்றும் நடைமுறை இருப்பதால் ஆலய கதவில் உள்ள துவாரங்கள் ஊடாக அன்னபூரணித் தாயாரை வழிபட்டோம். ஆலய வீதியில் அமைந்துள்ள கோசாலையில் உள்ள பசுக்களுக்கு பலரும் புல்லுப்போட்டு வணங்குவதையும் காணக்கூடியதாக இருந்தது. இதைக் கண்ட எம் குழுவினரும் இங்கே உள்ளவர்கள் இதனைச் செய்யும்போது இலங்கையிலிருந்து வருகை தந்த நாம் செய்யாமல் போவதா என்று சொல்லி ஒருவர்பின் ஒருவராக பசுக்கூட்டத்திற்கு புல்லுக்குரிய பெறுமதியைக் கொடுத்து வாங்கி புல்லைப் போட்டு வணங்கினார்கள். இச்செயற்பாட்டினை நோக்குமிடத்து அங்கே பசுவைப் போற்றி வணங்கும் பாங்கும், இங்கே நடைபெறும் பசுவதையும் நம்மைச் சிந்திக்க வைத்தது. இந்நிலை மாற வேண்டும்.

அன்னம் பாலிக்கும் அன்னபூரணியைத் தரிசித்துவிட்டு காசி விசாலாட்சியின் ஆலயம் நோக்கிச் சென்றோம். இவ் ஆலயம் விஸ்வநாதர் ஆலயம் அமைந்த பகுதியில் ஒரு சிறிய சந்தினுள் அமைந்திருந்தது. ஆலயம் அவ்வளவு பெரிதல்ல. ஆனால் அதன் கீத்தி பெரிது. விஸ்வநாதரைத் தரிசிக்கும் பலன் விசாலாட்சி அம்மனையும் தரிசித்தால்த் தான் கிடைக்கும் என்ற ஜதீகம். அதன் பலனாக நாம் அனைவரும் விஸ்வநாதரையும், விசாலாட்சியையும் வணங்கி எமது விடுதி திரும்பினோம்.

அன்று மாலை பெரு மழை பெய்ததால் நமது குழுவினர் திட்டமிட்டபடி கங்கைப் பூசையில் பங்குபற்ற முடியாமற் போய்விட்டது. ஆனாலும் எம்மோடு வந்த கார்த்திசேயன் ஆறுமுகானந்தனின் வற்புறுத்தல் காரணமாகவும் அவர்கள் முதற் தடவை காசிக்கு

கறைந்த கட்டுப்பாருகள் உள்ள அரசாங்கமே மிகச் சிறந்த அரசாங்கம்.

வருவதாலும் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க கொட்டும் மழையில் நனைந்தபடி கங்கைக் கரைக்குச் சென்றோம். நாம் போகவும் மழை விடவும் சரியாக இருந்தது. கங்கைக் கரையில் நடைபெற்ற கங்கைப் பூசையில் கலந்து தரிசித்துவிட்டு விடுதி திரும்பியதுடன் அன்றைய பொழுது கழிந்தது.

காலம்: 19-06-2013 புதன்கிழமை

காலை நாம் அனைவரும் காசிக்கு காவல் தெய்வமாக விளங்கும் காள பைரவர் ஆலயம் நோக்கி எமது பேருந்தில் சென்று வழிபாடியற்றினோம். ஒரு சிறிய சந்தின் வழியே சென்றுதான் ஆலய தரிசனம் செய்யவேண்டும். காசிக்கு வரும் யாத்திரிகள்கள் அனைவரும் காவல்தெய்வமாக விளங்கும் காள பைரவரை வழிபடாமல் போவதில்லை.

வாழ்நாள் முழுவதும் இன்பமாயிருக்க நாணயமாய் நடந்துகொள்.

அதனாற்றான் போலும் ஓரே சனத்திரள். இவற்றைக் கருத்திற்கொண்டே ஸ்ரீரங்கநாதன் உங்கள் உடமையெல்லாம் மிகவும் கவனம். இங்கே திருடர்கள் பயம் அதிகம் என்று வலியுறுத்திக் கூறியதன் பிரகாரம் எமது குழுவினர் அனைவரும் மிகவும் அவதானத்துடன் வழிபாட்டை முடித்தோம். இவ் ஆலயத்தில் பிரசித்தம் பெற்று விளங்குவது காசிக்கயிறு. அதனை வாங்கி மூலஸ்தானத்தில் உள்ள பூசகரிடம் கொடுத்து அருச்சனை செய்வித்து பயபக்தியுடன் பெற்றுக் கொண்டோம்.

அடுத்ததாக நாம் சங்கடம் தீர்க்கும் ஆஞ்சநேயர் ஆலயம் அடைந்தோம். பெரும் மரங்கள் கொண்ட அடர்ந்த தோப்பின் நடுவே இவ் ஆலயம் அமைந்துள்ளது. தோப்பின் வாயிலில் உள்ள பாதுகாவலர் நாம் கையில் கொண்டு சென்ற கைத் தொலைபேசி உட்பட அனைத்துப் பொருட்களையும் அதற்கென அமைக்கப்பட்ட பாதுகாப்புப் பெட்டகம் ஒன்றினுள் வைத்துவிட்டு உட்செல்லுமாறு கூறியதற்கிணங்க நாமும் அச்செயற்பாட்டினை அனுசரித்து உட்சென்று ஆலய தரிசனத்தில் ஈடுபட்டோம். இவ் ஆஞ்சநேயரைத் தரிசிப்பதன் மூலம் சகல சங்கடங்களும் தீரும் என்ற நம்பிக்கை இங்கே நிலவி வருகின்றது. ஆஞ்சநேயர் ஆலயம் என்பதை ருசுப்படுத்தும் முகமாக ஓரே வாளரக் கூட்டம் சகல இடங்களிலும் பரவி இருப்பதைக் கண்டோம். அதனைத் தொடர்ந்து அருகே உள்ள தூர்க்கை அம்மன் ஆலயத்தினை வணங்கிவிட்டு சிறிது தூரத்திலுள்ள கெளாடி அம்மன் ஆலயம் அடைந்தோம். இந்த ஆலயத்தின் புதுமை என்னவெனில், எங்கும் நடைபெறுவதுபோல மலர்களைக் கொண்டு அம்மனுக்கு அருச்சனைகள் நடைபெறுவதில்லை. மாறாக சோழியும் (கடற் சோகியும்) நாணயக் குற்றியும் போட்டு வணங்கும் முறை இங்கே கைக்கொள்ளப்படுகின்றது. அதற்குரிய சோகிகள் அங்கேயே விற்கப்படுகின்றது. அம்மனை வழிபாடு செய்பவர்கள் “காசிப்பலன் எனக்கு சோகிப்பலன் உனக்கு” என்று நினைத்து வழிபாடு இயற்ற வேண்டும். நாமும் அந்தந்த ஆலய வழிபாட்டிற்கு அமைவாக வழிபாடு செய்தோம். அதனைத் தொடர்ந்து வழியில் உள்ள சோலை ஒன்றில் தயார் செய்து கொண்டு வந்த உணவை உண்டு சிறிது நேரம் சிரம பரிகாரம் செய்த பின் காசி மகாராஜாவின் அரண்மனையைப் பார்வையிடும் பொருட்டு எமது பிரயாணம் ஆரம்பமாயிற்று.

(தொடரும்...)

நல்ல மனைவியும் தேக ஆரோக்கியமும் மனிதனின் சிறந்த செலவும்.

இலக்ஷ்யமுற் துண்டிமுற்

-தீரு ச. சீவராசா அவர்கள்-

நமக்கு இரண்டு இதிகாச இலக்கியங்கள் இருக்கின்றன. அவை மகாபாரதம் இராமாயணம் என எல்லோரும் அறிவர். இவை இரண்டும் நாம் வாழ்க்கையில் பின்பற்றி ஒழுகவேண்டிய நல்ல விடயங்களை கடையின் போக்கில் சொல்லிக்கொண்டு போகின்றன. பூமியில் மனித இனம் வாழுத் தொடங்கிய காலம் முதல் இன்றைய நடப்புக்காலம் வரை யுகங்களாக வகுத்திருக்கிறார்கள். கிரேதாயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம், கலியுகம் என அவை பெயரிடப்பட்டன. இறைவன் என்கிற மகாசக்தியை மனிதன் சென்றடைவதே மனிதப் பிறப்பின் நோக்கம் என பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது.

சொல்லப்படுகின்ற நான்கு யுகங்களுக்கும் யுகத்துமங்களாக ஞானம், தவம், யாகம், பக்தி என வரிசைப்படுத்தியுள்ளார்கள். இராமாயணம் திரேதாயுகத்திலும் மகாபாரதம் துவாபரயுகத்திலும் நடந்ததாக நம்பப்படுகின்றது. இங்கே இராமாயணக் கடையின் கட்டமைப்புக்குள்ளே புதைந்து கிடக்கின்ற தத்துவக் கருத்துக்களை பகிர்ந்து கொள்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும்.

இராமனுடைய கடையை தமிழ்றகுக்கொண்டு வந்தவர் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பராவார். தேவொடை எனப்படும் வடமொழியில் இதனை மூவர் செய்தனன். அவருள் முந்திய வான்மீகி சொன்னதையே தாம் தமிழில் சொல்வதாக கம்பர் கூறியிருந்தாலும் தமிழ் பண்பாட்டிற்கு ஏற்றவகையில் திருத்தியும் புதுக்கியும் படைத்தார்.

இராமாயணக் கடையில் வருகின்ற முக்கியமான சில பாத்திரங்களின் குணவிஷேஷங்களை ஆன்மீகத்தோடு தொடர்புடைத்தி சுவையான கருத்துக்களை பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயிபாபா தெரிவித்துள்ளார். அதன்படி சிலவற்றை இங்கு பார்க்கலாம். தசரதன் என்றால் பத்து இரதங்களை ஒரே நேரத்தில் கட்டுப்படுத்தி கையாளும் திறன்கொண்டவன். ஜம்போரிகள் அகத்தேயும் புறத்தேயும் செயற்பட்டு நம்மை காரியப்படுத்துகின்றன. தசரதன்

அவமதித்தவன் மறந்துவிடுகின்றான், அவமதிக்கப்பட்டவன் மறக்கமாட்டான்.

இப்பொறிகளை தன்வசப்படுத்தி வைத்திருந்தான் என்பது கருத்தாகும். இராமாயணக் கதையின் நாயகன் இராமன். இரா என்ற சொல்லுக்கு வடமொழியில் தருமம் என்று ஒரு கருத்து உள்ளது. இராமன் தருமத்தின் அடையாளம். தசரத குமாரர்கள் நால்வரும் சத்தியம், தருமம், சாந்தி, பிரேரமை ஆகிய குணங்களின் அடையாளங்கள். வாலி எப்போதும் வெற்றியும் பெருமிதமும் உடையவனாத லால் எழிச்சியின் அடையாளம். அதே சமயம் சுக்கிரீவன் தான் வீரத்தின் அடையாளமாகச் சொல்லப்படுகின்றது. ஆஞ்சநேயருடைய இராம பக்தி பிரசித்தமானது. கருடாழ்வார் பெரிய திருவடி என்பதுபோல ஆஞ்சநேயர் சிறிய திருவடி என போற்றப்படுகிறார். தூண் டின் அடையாளமாக சொல்லப்படுகிறார். சீதா பிராட்டி சாதனையின் அடையாளமாக குறிக்கப்படுகிறார். ஆன்மீக சாதனை என்பது மாபெரும் சக்தி என்று அதைப்பற்றி உணர்ந்தவர்கள் அறிவிவார்கள்.

இனி, கதையில் வருகின்ற முரணான கதாபாத்திரங்களைப் பற்றி பகவான் சொல்லுவதைப் பார்ப்போம். பொதுவாக மனிதர்களுக்கு உள்ள குணங்கள் முன்று ஆகும். அவை இராசதம், தாமசம், சாத்வீகம் என வகைப் படுத்தப்படுகின்றன. இராவனன் இராசத குணத்தின் அடையாளம். கும்பகனன் தாமச குணத்தின் அடையாளம். விபீடனன் சாத்வீக குணத்தின் அடையாளம். அவர்கள் கதையில் எப்படிச் சித்தரிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை விளங்கிக் கொண்டால் சொல்லப்பட்ட முக்குணங்களும் எத்தகையவை என்பதை புரிந்துகொள்ள முடியும். குருவருள் இன்றி திருவருள் இல்லை என்பார்கள். வசிட்டர், விசவாமித்திரர் ஆகிய ஆச்சாரியர்கள்தான் இராமனின் பெருமைகளை அடையாளம் காட்டியவர்கள். இராமன் மனிதனாக இறங்கி வந்த கடவுளின் அவதாரம். மனிதன் எவ்வாறு இறை நிலைக்கு உயரமுடியும் என்பதை வாழ்ந்து காட்டியவர். குகன், சபரி முதலான கதாபாத்திரங்கள் இறைவனை நோக்கிய

ஆன்மீக பயணத்தில் உயர்வான நிலையை எட்டியுள்ள பக்குவமடைந்த ஆன்மாக்களின் அடையாளமாகக் கருதலாம். எமக்குக் கிடைத்துள்ள இலக்கியங்கள் ஆன்மீகத்தை யும் வாழ்க்கையையும் இணைத்துச் சொல்லுவனவாகவே இருப்பதைக் காணலாம். ஆறுமுக நாவலரின் கூற்றுப்படி தமிழும் சைவமும் பிரிக்கமுடியாதவை. இலக்கியங்கள் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நான்கு புருடாக்கங்களைப் பற்றி பேசுவனவாக இருக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. இந்தவகையில் இராமாயணம், மகாபாரதம் ஆகிய இதிகாசங்கள் மட்டுமன்றி காப்பியங்களும் சங்க நூல்களும் கூட ஆன்மீகத்தை வாழ்க்கையோடு சேர்த்து சொல்லிச் செல்லுகின்றன. “பாரதநாடு பழம் பெரும் நாடு, நீரதன் புதல்வர். இந்நினைவகற் றாதீ...” என்று பாரதியார் பெருமிதத்துடன் பாடியதன் உட்பொருள் இதுவாகத்தான் இருக்கவேண்டும்.

பாரதநாட்டில் முளைவிட்ட ஆன்மீக சிந்தனைகளைப்போல் உலகில் வேறெங்கும் தோன்றியதில்லை. வைதீக் கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொண்ட அகச்சமயங்களும் உண்டு. இதனை ஏற்றுக்கொள்ளாத புறச்சமயங்களும் உண்டு. மேலைத்தேசத்துப் பண்பாடுகள் பொருளீட்டுவதையே மையமாகக் கொண்டவை. எமது கீழைத்தேசப் பண்பாடுகள் ஆன்மீகத்தை மையமாகக் கொண்டவை. பாரதமே உலகினிற்கு அமைதியையும் சாந்தியையும் தரும் வலிமையுடையது என்று வீரதுறவு விவேகானந்தர் அன்றே சொல்லி வைத்தார். எத்தனை கருத்துக்கள் வெளியிலிருந்து வந்தாலும் எப்படியெல்லாம் அந்தக் கருத்துக்கள் பறப்பட்டாலும் நாணல்போல அடிக்கின்ற காற்றுக்கு அதன் போக்கில் சாய்ந்து நல்லவற்றை ஏற்றுக்கொள்கின்ற பக்குவம் எங்கள் பண்பாட்டிற்கு இருக்கின்றது. அந்தப் பண்பாடு சனாதன தாமத்தின் வழியில் வளர்க்கப்பட்ட பண்பாடு; எமது இலக்கியங்கள் பேசுகின்ற பண்பாடு வாழ்வாகு வாழ நம்முன்னோர் அளித்த அருஞ்செல் வங்களைப் போற்றுவது நமது கடமையாகும்.

தன் உள்ளத்தோடு செய்யும் போராட்டமே உயர்ந்த போராட்டம்.

ஸ்ரீ ரமண நினைவாலகாரி

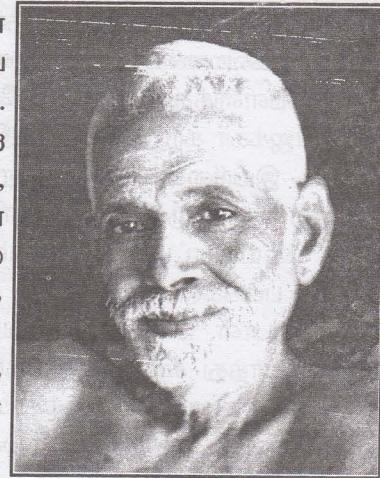
12. அழகன் ரமணன்

பம்பாய் பக்தர்கள் கொண்டாடிய ரமண ஜயந்தி வைபவத்தில் கலந்துகொள்ள நான் பம்பாய் போயிருந்த சமயம், மணவாசி ராமசாமி ஜயரின் புத்ரி, லலிதா வேங்கட்ராமனை சந்தித்து மகிழ்ந்தேன். அவருடைய தகப்பனாரின் புகழ்பெற்ற “சரணாகதி” பாடலைப் பாடும்படி நான் அவரைக் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க அவர் தன் இனிய குரலில் அதைப்பாடி எங்கள் எல்லோரையும் மெய்சிலிர்க்க வைத்தார். அன்றைய நிகழ்ச்சிகளில் இந்தப் பக்திப் பாட்டே சிகரமாக அமைந்தது.

லலிதா வேங்கட்ராமன், நாடறிந்த, புகழ்பெற்ற கர்நாடக சங்கீத வீணை விதுவதி. 1940 முதலே, வாணைவியில் பகவான் மேல் அவள் பாடிய பாட்டுக்களை ஒலிபரப்பி உள்ளார்கள். அவர்களுடைய பம்பாய் வீட்டில் அவர்களை பகவான் விஷயமாக பேசச் சொல்லிக் கேட்டேன். அவர்கள் சொன்னது:

“என் கணவர் வடதிந்தியாவில் வேலையாக இருந்ததால், எங்கள் கல்யாணத்துக்குப் பிறகு நான் அபூர்வமாகத்தான் திருவண்ணாமலை வர முடிந்தது. ஆசரமம் போகும் போதெல்லாம் பகவான் சந்திதியில் வீணை வாசித்துக்கொண்டு பாடுவேன். பகவான் முகமலர்ந்து புன்சிரிப்புடன் கேட்கும். ஒருநாள் வெகு நீண்ட இடைவெளிக்குப்பின் நான் ஆசரமம் சென்று ஹாலுக்குள் நுழைந்தவுடன் பகவான் “அட! இதோ பார், இன்று காலைதான் அவளுடைய பாட்டை ரேடியோவில் கேட்டோம். இதோ அவளே நேரில் வந்துவிட்டாள்! என்றால் முக்கில் விரலை வைத்து. பகவான் பேரில் இரண்டு பாடல்கள் நான் வாணைவிக்காக பதிவுசெய்து கொடுத்திருந்தேன். அவற்றை அன்று ரேடியோவில் ஒலிபரப்பினார்கள் போலும்”.

“நானும் அக்கா ராஜமும் சிறுவயதில் விருபாக்ஷ குகையில் பகவானுடன் விளையாடி இருக்கிறோம். ஆனால் என் அக்கா ராஜம்மாதான் அறியாப் பருவத்தில் பகவானுடன் மிக சகஜமாக விளையாடுவாள். பகவான் அவளுக்குத் தலை பின்னி விட்டிருக்கிறது. அவளுடைய பொம்மைகளுடன் இலை, கல் எல்லாம் வைத்து பூஜை விளையாட்டும் ஆடியதுண்டு. வீட்டில் எந்த ரூசியான பண்டமோ, புதிதாக ஏதும் கிடைத்தாலோ அதனை எடுத்துக்கொண்டு தன் ‘தோழன்’ பகவானுடன் பகரிந்துகொள்ள மலை ஏறி விருபாக்ஷ குகைக்கு சிட்டென் அவள் ஓடிவிடுவாள். ஒருசமயம் எங்கள் வீட்டில் ஒரு தனிரக்மான நெல்லைக் கைக்குத்தலாக உரலில் குத்திக் கொண்டிருந்தனர். அதன் தவிடு மிக ரூசியாகவும் இனிமையாகவும் இருக்குமென்றும் ஆரோக்கியமானது என்றும் நெல் குத்தும் பெண்கள் சொன்னதைக் கேட்ட ராஜக்கா, உடனே கை நிறையத் தவிட்டை எடுத்துக்கொண்டு பகவானிடம் ஓடிவிட்டாள். அகாலத்தில் அவளைக் கண்ட பகவான் “எனக்காக ஏதேனும் கொண்டு வந்திருக்கிறாயா’ என்றாலும் அவள் தவிடை எடுத்துப்

இதயத்தில் ஒரு வலி இருப்பதைவிட எலும்பில் ஒரு வலி இருப்பதுமேல்.

பெருமையாக நீட்டவே, இருவரும் உண்டன்.
(அன்று அவலுண்ட கண்ணன், இன்று தவிடு
உண்ட ரமணன் இருவரும் ஒன்றேயன்றோ!)
சிறிது வெல்லம் சேர்த்தால் இந்தத் தவிடு
மேலும் ருசியாக இருக்கும் என்றதாம் சிறுமி
ராஜத்தின் தோழன்.

அக்காவுக்கு பகவானிடம் மிகுந்த
சலுகை உண்டு. ஆனாலும் பரம்பொருளிடமே
தொடர்பு கொண்டிருக்கிறோம் என்பதும் அவ
ஞக்குத் தெரிந்திருந்தது. வாழ்நாள் முழுதும்
அவள் பகவானைப் பூஜித்து வந்தாள்.”

பள்ளிக்கூடத்திலோ, வேறு யாரிட
மும் ராஜக்கா கற்றுக்கொண்டதில்லையென்
நாலும், இயற்கையாகவே நன்றாக ஓவியம்
வரைவாள். அவனுடைய படங்களில் உண்மை
யான உயிரோட்டம் இருக்கும். தேவதை
களின் படங்களை வரைந்து பகவானிடம்
காண்பிப்பாள். பகவானும் அவற்றை கவன
மாகப் பார்த்து சிலாகித்து ஏதாவது சொல்
லும். ஒரு சமயம் பூஜைக்காக வரலங்கி
அம்பாளின் படத்தை மிக அழகாக வரைந்
தாள். அதைப் பார்த்த பகவான், “இதை
அச்சிட்டால் குடும்பங்களின் பூஜையில் வைக்
கலாமே” என்று. அதன்படி உடனே ராஜக்கா
பணப்பற்றாக்குறையால் நகையை அடகு
வைத்து கடன் வாங்கி, அதை அச்சிட்டாள். 1940க்குப் பின் அனேக குடும்பங்களின்
பூஜைஅறைகளில் இன்றும் ராஜம் வரைந்த
வரலங்கி படம் கொலு வீற்றிருப்பதைக்
காணலாம்.

அதன்பின் லலிதம்மா என்னை மாடியில் அவர்கள் பூஜை அறைக்குக் கூட்டிச் சென்று தன் தமக்கையின் இரண்டு அழகிய ஓவியங்களை (மதுரை மீனாஷி மற்றும் தியாகராஜர்) காண்பித்தார். உடனே எனக்கு கந்தாச்சுமத்தில் “ராஜம்மாள்” என்ற கையொப்பத்துடன் பகவான் மயில்மேல் வீற்றிருக்கும் வண்ணப்படம் மாட்டியிருப்பது நினைவுக்கு வந்தது.

#

#

#

வயலாழுர் சீனிவாசய்யர் எவ்வித பா
போபழுமின்றி ஆச்சரமத்துக்கு வந்து போவார்.
அனேகருக்கு அவர் பகவானுடன் எவ்வளவு
நெருங்கிப் பழகினாள் என்பது தெரியாது. அவர்
கொடுத்த தகவல்தான் பின்வருவது:

அந்தக் காலத்தில் அருணாசலத்
தைச் சுற்றிலும், ஆச்சரமத்திற்குப் பின்னும்
அடங்க காடு இருந்தது. காட்டிலிருந்து திரும்
பும் விறகுவெட்டிகள், சில சமயம் ஏதாவது
மிருகக் குட்டிகளையோ, பறவைக் குஞ்சு
களையோ (நிராதரவாக விடப்பட்டவை) கொண்டு
வந்து பகவான் பாதங்களில் வைத்துவிட்டுப்
போவார்கள். பகவான் அவற்றை வளரும்
வரை தாய்போல் கருத்துடன் பாதுகாக்கும்.
ஒரு சமயம் புலிக்குட்டிகள் கூட பகவானிடம்
விடப்பட்டன.

ஒரு மான்குட்டி இப்படித்தான் பகவா
னிடம் வந்து சேர்ந்தது. அது வள்ளி என்று
பெயரிடப்பட்டு சதா பகவானுடனேயே இருக்கும்.
காட்டுக்குள் போக வேண்டாமென்று
பகவான் எச்சரித்திருந்தும் அது ஒருநாள்
காட்டுக்குள் ஓடிவிட்டது. சில நாட்களுக்குப்
பின் ஒரு காலில் பலத்த காயத்துடன் அது
நொண்டிக்கொண்டே திரும்பி வந்தது. காயம்
பட்ட காலுக்கு மருந்துபோட்டு பகவான்
அதை மிகக் கருத்துடன் பார்த்துக்கொண்டது.
ஆனாலும் அதற்குப் பின் வள்ளி அனேக
நாள் உயிர் வாழவில்லை. வள்ளியின் இறுதி
நாளன்று இரவு பகவான் சோபாவுக்குத் திரும்
பாமல், தரையில் உட்கார்ந்து, வள்ளியின்
தலையைத் தன் மடியில் எடுத்து வைத்துக்
கொண்டு, அதனைத் தடவிக்கொடுத்துக்
கொண்டேயிருந்தது. சீனிவாசய்யர் பக்கத்தில்
இருந்தார். ஆபீஸிலிருந்தபடியே பகவான்
படுக்கப் போகாததைக் கவனித்த சின்னஸ்
வாமி உரத்த குரலில், “சீனிவாசய்யர், நீங்கள்
வள்ளியைக் கவனித்துக்கொள்ளுங்கள்,
பகவான் படுக்கப் போகட்டும்” என்றார். ஒரு
மணி நேரம் பொறுத்து அவர் அதே வேண்டு
கோளை மீண்டும் விடுத்தார். மறுபடி ஒருமணி

நேரத்திற்குப் பிறகு அதே பல்லவி. பகவான் கற்சிலைபோல் அமர்ந்து மரணத்தறுவாயில் இருக்கும் வள்ளியைக் கவனித்துக் கொண் டிருக்கையில், பாவம்! சீனிவாசய்யர் என்ன செய்ய முடியும்? நள்ளிரவு தாண்டி சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு பகவான் எழுந்து சோபா விற்குத் திரும்பியது. வள்ளி கிருபைக் கடவுளின் கையில் முக்தி பெற்றுவிட்டது. ஒரு பிராணிக்கு பகவான் முக்தியளித்த உண்மையைச் சொல்ல சீனிவாசய்யர் இன்றும் நம்மிடம் உள்ளார். ஏற்கனவே பகவா

னால் விடுதலை பெற்ற பசு ஈக்ஷி , புண் ணிய காகம், மயில், நாய் இவற்றையும் நாம் அறிந்ததுதானே!

# # #

ஹாலில் ஒரு குழந்தை அதிகம் சர்க்கரை தின்றதைக் கவனித்த பகவான், ஊழியரிடம், “சில மௌன்பூன் நெய்யைக் குழந்தைக்கு கொடு. அதிக சர்க்கரைக்கு நெய் தான் மாற்று மருந்து! என்றது (பவரோக வைத்தியர் உரைத்த எளிய மருந்து)

(தொடரும்...)

சித்திரைப் புத்தாண்டு

சித்திரைப் புத்தாண்டே மலர்க

சிவபூமி தழைத்திடவே வருக

முத்தமிழால் மூவுலகும் வாழ்த்த

முவேந்தரும் ஓன்றாய் வரவேற்க

தித்திக்கும் தேனமுது படைத்தே

எத்திக்கும் கொண்டாடி மகிழி

சித்திரைப் புத்தாண்டே வருக

-நடராஜ
-நடராஜ
-ப. ஜெயராஜ

பாரெல்லாம் உய்ய பருவமழை பெய்ய

ஏருழவர் மகிழி காரிருஞும் அகல

கருணை முகம் பொலிய கவினொனியும் ஓளிர்

குருவருஞும் திருவருஞும் கூடிவரும் வேளையிலே

சித்திரைப் புத்தாண்டே மலர்க

சிந்தனை தெளிவுறவே மலர்க

நெல்மணியும் பொலிய நவமணியும் விளைய

பல்கலையும் சிறக்கப் பக்குவமாய் மலர்க

கால் நடைகள் ஓம்பிப் பால்வளமும் பெருக

கல்மனமும் கரையக் கடவுள் வாழ்த்துப் பாட

சித்திரைப் புத்தாண்டே மலர்க

சிறப்பான வாழ்வ நல்க வருக

வேற்றுமைகள் அகல வேதங்கள் முழங்க

ஒற்றுமையாய் ஒருகுலமாய் உலகமெலாம் வாழ

சற்றேனும் தளர்வின்றிச் சாந்தமுடன் உழைக்கும்

கற்றுணர்ந்தார் களிகூரக் காலமகள் கண்குளிர்

சித்திரைப் புத்தாண்டே மலர்க

செந்தமிழும் உய்ந்திடவே வருக

உழைப்பும் நேரமையும் வெற்றிபெறச் செய்யும் பேராயுதங்கள்.

நூய்வையுங் வைசவமுங்

-தீரு முருகவே பரமநாதன் அவர்கள் -

மங்கையராகப் பிறப்பதற்கே - நல்ல
மாதவம் செய்திட வேண்டும் அம்மா
பங்கயக் கைநலம் பார்த்தலவோ - இந்தப்
பாரில் அறங்கள் வளரும் அம்மா.

அல்லும் பகலும் உழைப்பவர் ஆர் - உள்ளத்து
அன்பு ததும்பி எழுபவர் ஆர்
கல்லும் கனியக் கசிந்துருகித் - தெய்வக்
கற்பனை வேண்டித் தொழுபவர் ஆர்

-கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை-
மலரும் மாலையும்

இருகரங்களையும் சேர்த்துத் தட்டினாற்றான் ஒசையெழும். உலக இயக்கத்தையும்
இயற்கையையும் உன்னிப் பார்ப்பின் பெண்ணும் ஆணும் இயைந்து வாழ்க்கை வேறு
பாணியிற் சொன்னால் இணைவிழைச்சு இன்றியமையாதது. ஓரறிவுத் தாவரத்தில் இருந்து
ஆற்றிவ படைத்த மனிதம் வரை பெண்ணும் ஆணும் இணைந்திருக்கக் காண்கின்றோம்.
விஞ்ஞானி ஜெகதீஸ் சந்திரபோஸ் தாவர இனத்தின் ஆண்பெண் அமைப்பை ஆய்ந்து
அதன் இன்றியமையாமையை வெளியிட்டுள்ளார். மனித உடல் சுரோணிதம், சுக்கிலம்
இரண்டினதும் கூட்டால் வந்தது எனப் பட்டினத்துச் சுவாமிகள் பாடியுள்ளார்.

ஒருமட மாதும் ஒருவனுமாகி
இன்பசுகம் தரும் அன்பு பொருந்தி
உணர்வு கலங்கி ஒழுகிய விந்து
ஊறு சுரோணித மீது கலந்து

பனியில் ஓர்பாதி சிறுதுளி மாது
பண்டியில் வந்துபுகுந்து திரண்டு
பதும் அரும்பு கபடம் இதென்று
பார்வை மெய்வாய் செவி கால் கைகள் என்ற
உருவமும் ஆகி.....

-பட்டினத்தார் பாடல் உடல் கூற்று.

மடமாது- இளம்பெண், பனி- துளி, பண்டி- வயிறு.

ஒரு வண்டியின் சோடிக் காளைகளைப் போன்றவர்கள்தான் ஆணும் பெண்ணும்.
மனித இயலின் தத்துவமும் அதேதான். எனவே,

இருவர் மடந்தையருக்கு என்பய னின்புண்டாம்
ஒருவ ணொருத்தி யுறின்.

எந்த திருவருட்பயன் கூறுகிறது.

-இன்புணுநிலை-2

காலம் பொன்போன்றது, கடமை கண் போன்றது.

இருவர் மடந்தையருக்குப் பயன் என்- ஒருவன் ஒருத்தியுறின் இன்பு உண்டாம்) இன்று ஆனும் ஆனும் இணைந்து வாழச் சட்டம் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பெண் ஆண் நுட்பம் பற்றித் திரு வி.க., கூறியதைச் சிந்திப்போம். “முழுமுதற் பொருளைப் பெண், ஆண் என்றும், தாய் தந்தை என்றும் கொள்வதால் அதற்குத் திண்ணிய உறுப்புக்கள் உண்டென்று எவரும் என்ன வேண்டாம். அப்பொருள்களின் பெண்மையுடன் ஆண்மையும் திண்ணிய உறுப்புக்களை உடைய பெண் ஆண் உருவங்களை உணர்த்துவன் அல்ல. அவை நுண்ணிய சக்திகளை உணர்த்துவனவாம். பூராணங்கள் அவைகளைத் திண்ணிய வடிவங்களாகக் கொண்டு, திருமணப் படலங்களும் வகுத்திருக்கின்றன. “அறிவால் கூர்ந்து உரைக்கத்தக்க சிலநுண்மைகள் மனதிற் பொருளாகுமாறு, அவற்றை உருவகப்படுத்திக் கதைகளாக அணிவகுத்துக் கூறுவது பூராணமரபு. கதைகளை உள்ளவாறு நம்புவது பெளராணிகம். தம் ஞான நூல் ஆராய்ச்சியுடையோர் பூராணக் கதைகளின் நுட்பமுணர்ந்து இன்புவர். ஏனையோர் இடர்படுவார்”.

திருவிக பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத்துணை பக். 7

இந்நீரமையில் பெண்ணின் பெருந்தக்க பண்பு உலகெங்கும் பொது எனினும், தமிழ்ப் பெண்கட்குத் தனித்துவமாம். ஒருவன் ஒருத்தியென்ற நாகரிகம் தமிழர் நாகரிகம். எனவே, உலக வரலாற்றிற் கைக்கொள்ளப்படும் நாற்பெருஞ் சமயங்களிற் சைவம் தொன்மையானது, மேன்மையானதுங்கூட. இச்சைவ, பாரம்பரியங்களின் ஆளுமைகளை ஆழ்ந்து கணிக்காமல், சைவமங்கையர்கள் தமக்கு ஓவ்வாத உடன்பாடற்ற, பரசமய நெறிகளைக் கையாளுவதும், அந்புத நூதன விளையாட்டுகளில் மயங்குவதும், பர தெய்வ வழிபாட்டை மேற்கொள்வதும், அரைகுறைச் சாமிகளைப் பின்பற்றுவதும் அறியாமையேயாம். எனவே ஒப்புயாவில்லா நம் சைவசமயக் கோட்பாடுகளை அறிந்து, அதில் ஆழங்காற்பட்டு (சடுபாடு) உயரிய சைவ சமய வாழ்வியலைக் கடைப்பிடித்தல் இன்றைய தேவையாம். நம் வருங்காலப் பரம்பரையினர் (பிற நாடுகளில் வதிவோர் உட்பட) மேன்மைமிகு சைவநெறி தழைத்தோங்க ஆவன செய்ய வேண்டிய கடப்பாடுடையர். எதை நாம் உதாசீனஞ்செய்கிறோமோ, எதை நாம் பாவியாமல் விடுகிறோமோ அவை காலாந்தரத்தில் அழிந்து, பொய்யாய்ப் பழங்கதையாய் கணவாய்ப் போய்விடும். அந்நிய சீமைகளில் வாழுவோர்க்கு ஈழத்துத் தாய்க்குலம் தாய் மண்ணிலும் புலம்மாறி வாழும் தேயங்களிலும் சைவத்தையும், தாய் மொழியாம் தமிழையும் இவைசார் நாகரிகம், பண்பாடு, கலை, மரபு வழிகளையும் சிதையாமற் பாதுகாக்க வேண்டும். ஒவ்வொருவர்க்கும் இதில் நிறையப் பங்களிப்பு உண்டு. நம்மை நாமே இழந்து, விலாசங்களை விட்டு, முத்திரைகள், சாயல்களை ஒதுக்கி ஒரு அடையாளமில்லாக் கூட்டமாய் - நாம் நடமாடுவது ஒரு உயிர்ப்பு இல்லா வாழ்வாகும். பிறர் நம்மைப் பார்த்து பரிகசிக்க நாமே வழிசமைப்பதா?

மத்திய ஆசிய மக்களிற் சிறப்பாகப் பேர்சியர் - சிந்துநதியைத், தம் மொழியில் உச்சரிக்கமுடியாமையால் “ஹிந்து” என்றனர். இப்பாவனை காலவோட்டத்தால் இந்து மதமாயிற்று. அ.து சீனம் - ஜோப்பியா வரை சென்றது. இந்திய மொழிகளின் அகராதியிலோ - ஆறு சமயப் பிரிவுகளில் இ.து பாவனையில் இல்லை என்பதைத் தமிழக நீதிபதி ஒருவர் எடுத்துக்காட்டியது இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது. “இந்தியா” என்று இன்று நாட்டினைக் குறிக்கும் பெயர் சிந்து என்ற ஆற்றைக் குறிக்கும் பெயர்வழி வந்ததே. “சிந்துநதி மிசை நிலவினிலோ” எனப் பாரதி எழுச்சியாகப் பாடனார். மழைநீத் துளிகள் சிந்தி உருவானவையே ஆறுகள். குமரிக்கண்டத்தில் முன்பு ஒடிய ஆறு பல்துளி,

வாழ்க்கை வாழ்வதில் இல்லை நம் விருப்பத்தில் இருக்கிறது.

ப.ஷுளியாயிற்று என்று கூறும் பாவாணர்; சிந்துவை அதனோடு இணைப்பார். சிந்து ஆற்றைக் குறித்த பெயர் பின் சிந்துவை ஏட்டிய பகுதியைக் குறித்தது. ஆரியா சிந்து ஆற்றைக் குறித்த பெயர், பின்னர் ஆரிய நாகரிகமாய்ப் பின், இந்துநாகரிகம் ஆனது. இந்தச் சிந்துவே பாரசீக நாவிற் ஹிந்துவாக மாறியது. இந்த ஹிந்துவே, ஆங்கிலேயர் காலத்தில் HINDU, INDU, INDIA என மாற்றம் பெற்றது. இன்று முழு இந்திய நிலப்பரப்பையும் குறிக்கும் நாட்டிற்குரியதாயிற்று.

தமிழ்க் கப்பல் பக் 48, 49க்கு அரசேந்திரன் சிந்துவெளி நாகரிகம் தமிழ் நாகரிகம் என்றுதான் அது தெற்கே இருந்து வடக்கே போன நாகரிகமேயன்றி இந்தியாவைத் தாண்டி வேறொங்குமிருந்து இநக்குமதியான நாகரிகம் அல்ல.

-ஸ்ராஸ் பாதிரியார்.

பன்னெடுங்காலமாக பல அந்தணர்கள் சைவ சமய மேம்பாட்டுக்காக உழைத்தனர். காசிவாசி செந்தில்நாதையர், அச்சவேலி குமாரசவாமிக் குருக்கள், சுப்பிரமணிய சாத்திரிகள், சதாசிவ ஜூயர், மகாவித்துவான் கணேசயர், ஏரம்பையர், வரத பண்டிதர் போன்ற பலர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

“சைவமக்கள் குறிப்பாக ஈழத்தவர், தமிழிலே தமது சமயத்தைச் சைவமென்றும், ஆங்கிலத்தில் இந்து என்றும் கூறித் தடுமாறும் நிலையில் உள்ளனர். (உயர்வு மிகு சைவசமயம் உடன் பாடற்ற வழிபாடு பக் 14 2001- கணேசலிங்கம்.

வெளிநாட்டவர் நம் சமயம் சைவம் என்பர். நம்மவர் வலிந்து இந்து என்பர். போப் ஜூயரின் கூற்றை நாம் பொன்னெழுத்திற் பொறித்தல் சாலப்பொருத்தமே. “SAIVAISM IS THE OLDEST PRE - HISTORIAN RELIGION OF SOUTH INDIA ESSENTIALLY EXISTING ROMPRI - ARYAN TIMES” G.U. POPE. “ஆரியர் வருகைக்கு முன்பே தென்னிந்தியாவில் நிலவிய வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட சமயமே சைவம்” ஜீ.டி. போப்.

இச்குழ்நிலையில் நம் சமுதாயத்தவரான பெண்ணினத்தர் எல்லோரும் எம் சொந்தச் சமயம் சைவமே என்பதை உணர்தல் வேண்டும். சமயமும் தெரியாது, வழிபடு முறையும் புரியாது சமுக நாட்டமின்றி வாழும் இனம் என்றாற் தமிழ் இனம்தான். பிற சமயப் பெண்கள் கண்டு எள்ளிநகையாடாமல் நாம் வாழ்வோம். காஞ்சிப் பெரியவர்கூட யாழ்ப்பாணத்தவரின் மொழிப்பற்றையும் சைவப் பணியையும் வியந்துபோற்றியுள்ளார். இன்றைய கோயிலாளர் சைவத்துக்கு இசையாத தெய்வவழிபாட்டைப் புகுத்தி இந்துமதமாக்க முயல்கின்றனர். இந்துமதம் வேறு, சைவசமயம் வேறு.

இச்சைவ சித்தாந்த மகத்துவம்பற்றித் திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் கருத்தை இனிக் கவனிப்போம்.

“உயிர்கள் இறைவனாற் படைக்கப்பட்ட பொருள்கள் அல்ல. இல்லது உள்ளதாக மாட்டாது. இது சற்காரிய வாதம். இதுதான் நமது சமயத்தின் அடிப்படையான உண்மை. எனவே இறைவன் என்று உள்ளானோ அன்றே உயிர்களாகிய நாமும் இருக்கிறோம்.

“என்றுநீ அன்றுநான் உன்னடிமை அல்லவோ” என்கிறார் தவராஜாசிங்கமாகிய தாயுமானார். எந்நாட்டவர்க்கும் இறை என்று பரம்பொருளைச் சிவம் என்று கூறுகின்றன வேதாகமங்களும் திருமுறைகளும். “செம்பொருள்” என்று தமிழ்மறை கூறுகிறது. சிவம் மூவர்க்கும் மேலான பொருள்

முந்தியநடு இறுதியும் ஆனாய்

முவரும் அறிகிலர் யாவர் மற்றுறிவார்

திருவாசகம்.

ஓரு திருடனைப் பிடிக்க வேறு ஒரு திருடனை அமர்த்திக்கொள்.

இத்தகைய சிவத்துடன் தொடர்பு கொண்டது சைவம்

“தெய்வம் சிவமே, சிவனருள் சமயம்

சைவம் சிவத்தொடு சம்பந்தம் என்றான்”

சிற்றம்பல நாடிகள்.

மனிதப்பிறவி மேலானது என்று பலரும் கூறிவிட்டனர். இப்பிறவியிலே சைவ சமயத்திற் பிறக்கும் ஊழ்பெறல் அரிது செல்வம் மிகுந்த வாழ்வும், மயக்கந்தரும்-வறுமையும் துன்பம் தரும். (கொடிது கொடிது, வறுமை கொடிது ஒளவை) எனவே, வறுமை செல்வம் என்னும் இரு தாக்கங்களும் இன்றி, அடக்கம், அமைதி என்னும் சிறப்புடன் சைவசமயத்தைச் சார்தல் அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிதே. இச்சமய வாழ்வை சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்ற நெறியில் மேற்கொண்டால் சிவஞானம் பெற்று சிவனருள் பெற்றுச் சிவம் ஆவர்.

வாழ்வெனும் மையல்லிட்டு வறுமையாம் சிறுமைதப்பி,
தாழ்வெனும் தன்மை யோடும் சைவமாம் சமயஞ் சாரும்
ஊழ் பெறல் அரிது; சாலவுயர்சிவ ஞானத் தாலே
போழிள மதியினானைப் போற்றுவார் அருள் பெற்றாரே.

-சிவஞான சித்தியார்.

எனவேதான் எல்லப்ப நாவலர் சைவ மகிழமையை இப்படிப் போற்றினார்.

சைவத்தின்மேற் சமயம் வேறில்லை, அதிற் சார்சிவமாம்
தெய்வத்தின் மேற்தெய்வம் இல்லைனும் நான் மறைச் செம்பொருள்வாய்
மைவைத்த சீதிருத் தேவாரமும் திருவாசகமும்
உய்வைத்தரச் செய்த நால்வர் பொற்பாதம் உயிர்த்துணையே.

-அருணைக் கலம்பகம்.

சைவமும் தமிழும் உயிர்ப்பும் போன்றவை. பெண்களே நாட்டின் கண்கள். எனவே மங்கையர்குலம் சைவ சமயத்தையும், தமிழழையும் பரம்பரை பரம்பரையாகப் பேணிப்போற்றல் முக்கியம். பாட்டிலும், ஏட்டிலும் தமிழ் இருந்தாற் போதாது. நாட்டிலும் வீட்டிலும் நாவிலும் தமிழ் பேசப்பட வேண்டும். வெளி உலகில் வதியும் ஈழமணித் திருவிடத்தார் மொழியையும், சமயத்தையும் நிலைநாட்ட வேண்டும். இக்கைங்கரியத்திலும் பெண்களின் பங்களிப்பு நிதானமாய்த் தொழிற்படல் வேண்டும். இக்கனதியான சைவ அடுத்த தலைமுறைக்கு எருவும் நீருமாம். மேடைகளிலே தமிழ்மொழி வாழ்த்தும், மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம் என ஆலயங்களிலே ஒலித்து என்ன பிரயோசனம். சாதனை முக்கியம். தமிழ் நெடுங்கணக்கையே மறந்து நினைவு மலர்களிலே, திருமுறைகளை ஆங்கில வடிவில் வெளியிடுவது பொருத்தமா? இது ஒரு ‘மொட்’ என நினைக்கின்றனர்.

தமிழில் எழுந்த சைவ ஏடு திருமந்திரம் சைவத்தின்மேற் சமயமில்லை- சிவத்தின்மேற் தெய்வமில்லை என ஆணித்தரமாய்ப் பாடியுள்ளது.

சிவனோடு ஒக்கும் தெய்வம் தேடினும் இல்லை

அவனோடு ஒப்பார் இங்கு யாரும் இல்லை

புவனம் கடந்த அன்று பொன்றுளி மின்னும்

தவளச் சடை முடித் தாமரையானே

தவளம்- இளம்பிறை, புவனம்- பூமி

திருமந்திரம் 5

பெண் குழந்தை இல்லாதவனுக்கு அன்பைப்பற்றி அறிய முடியாது.